

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

8146 *Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen aquesta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione:

PREÀMBUL

I

L'any 2003, les Corts Generals van aprovar una nova normativa en matèria de forests, la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests, a través de la qual es procedia a actualitzar el règim jurídic regulador dels espais forestals d'acord amb la nova concepció del medi ambient consagrada per la Constitució Espanyola i amb els principis de gestió forestal sostenible que han d'informar l'ordenació i la conservació de les forests espanyoles.

Posteriorment es va aprovar per mitjà de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, una modificació parcial i molt definida de la llei, en un moment encara inicial del procés social d'adaptació dels sistemes d'ordenació de les forests a les prescripcions incloses en el nou model de gestió forestal sostenible.

Transcorreguts deu anys des de l'aprovació de la Llei de Forests, i basant-se en la seua aplicació, s'hi han detectat alguns aspectes que és convenient millorar; d'altres que, a causa del desplegament posterior de la legislació nacional o autonòmica, és necessari adaptar, i, finalment, d'altres en el desplegament dels quals cal avançar més, tant respecte del text originàriament aprovat de la llei com de la primera modificació realitzada en 2006. Per això, i a fi de tindre el millor instrument possible per a la gestió sostenible de les masses forestals espanyoles, es realitzen modificacions en els aspectes mencionats de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, ajustant-se a més al que disposen les sentències del Tribunal Constitucional relatives a la impugnació de nombrosos preceptes de la llei originàriament aprovada, fonamentalment la Sentència del Tribunal Constitucional 49/2013, de 28 de febrer; la Sentència del Tribunal Constitucional 84/2013, de 13 d'abril, i la recent Sentència 97/2013, de 23 d'abril, en què els recurrents han sigut, respectivament, les comunitats autònomes de Catalunya, la Rioja i Castella i Lleó.

Una de les novetats és la consideració, com un nou principi inspirador d'aquesta llei, de les forests com a infraestructures verdes, en sintonia amb la Comunicació de la Comissió al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions COM (2013) 249 final, de 6 de maig de 2013, denominada «Infraestructura verda: millora del capital natural d'Europa», ja que constitueixen uns sistemes naturals prestadors de serveis ambientals de primer ordre.

En aquesta modificació s'aprofundeix en la imbricació del territori forestal com una part molt important del món rural, a què pertany, i al desenvolupament del qual ha de coadjuvar de manera activa. D'altra banda, es perfecciona l'equilibri entre els tres pilars imprescindibles de la gestió forestal sostenible, és a dir, l'econòmic, l'ecològic i el social.

Igualment s'hi reconeix el concepte de multifuncionalitat de les forests espanyoles, és a dir, la seua capacitat de complir simultàniament diverses funcions econòmiques, ecològiques i socials, incloent-hi les culturals (materials i immaterials), sense que cap siga en detriment de les altres.

Quant a l'àmbit d'aplicació de la llei, s'hi determina que els terrenys agropecuaris que es dediquen temporalment a cultius d'espècies forestals estaran sotmesos a aquesta llei de forests durant el dit període, amb totes la característiques de les forests, fins que acabe el torn d'aprofitament prèviament establert, en el qual poden recuperar la seua condició anterior de terrenys dedicats a l'agricultura o la ramaderia.

II

Com a novetat, en l'article 7 se sistematitzen les facultats que corresponen a l'Administració General de l'Estat derivades del marc constitucional vigent, de les quals es destaquen, entre altres, la coordinació de l'elaboració i l'aprovació de les directrius sobre distints aspectes de la lluita contra incendis forestals, així com el desplegament de mitjans estatals de suport a les comunitats autònomes, independentment que ambdós qüestions s'elaboren en estreta coordinació amb les comunitats autònomes.

Així mateix, es reflecteix en la llei la competència de l'Administració General de l'Estat derivada del Reglament (CE) núm. 2173/2005 del Consell, de 20 de desembre de 2005, relatiu a l'establiment d'un sistema de llicències FLEGT (aplicació de la legislació forestal, governança i comerç) aplicable a les importacions de fusta a la Comunitat Europea. L'aplicació d'aquesta política es realitzarà d'acord amb les competències de cada administració, per la qual cosa hi figura com a competència compartida. El quadre de competències compartides es tanca amb la inclusió d'aquells aspectes en matèria de conservació i ordenació dels recursos cinegètics i piscícoles que superen l'àmbit d'una comunitat autònoma, la coordinació dels quals convé que siga exercida per l'Administració General de l'Estat.

Quant als òrgans de coordinació amb les comunitats autònomes, la llei dota de flexibilitat l'Administració per a adaptar-se a les diferents estructures que al llarg del temps puga adquirir, i obliga a definir-los i regular-los en l'àmbit reglamentari, molt més fàcil de variar a mesura que les circumstàncies ho aconsellen. Per tant, es manté la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural com a òrgan de coordinació, facilitant la configuració, les funcions i l'objecte dels comitès tècnics existents i dels que siguen necessaris en el futur per mitjà de normes de rang menor.

De la mateixa manera, recupera la figura d'un òrgan de participació d'àmbit forestal per mitjà de l'establiment d'un Consell Forestal Nacional, amb unes funcions específiques, composició i funcionament que també es regularan per la via reglamentària.

III

La llei estableix una classificació de les forests en grups disjunts, de primer segons la seua titularitat i a continuació per la seua afecció a un interès general, que és el factor que determina les característiques de la gestió de què han de ser objecte. L'especial importància d'aquestes forests, siguen públiques o privades, derivada dels valors singulars que incorporen, les fa creditors d'una peculiaritat que justifica l'adopció d'una regulació i uns registres propis, diferents per a cada titularitat, a través dels quals les administracions puguem vetllar per la seua especial protecció i salvaguarda.

En aquesta modificació s'amplien diversos aspectes referents, d'una banda, a l'ús de forests públiques, que quan és privatiu se sotmet amb caràcter general al règim de concessió administrativa, o que pot ser públic i, per tant, lliure, però en tot cas ordenat, per la qual cosa s'ha de preveure en l'instrument de gestió aplicable.

Es reforcen les disposicions que permeten la defensa del domini públic forestal pel que fa a recuperació possessòria, delimitació, adquisició preferent i drets de tempteig i retracte. No es modifica el règim d'inalienabilitat, imprescriptibilitat, inembargabilitat i absència de tributació.

Entre les forests privades, es manté la figura de les protectores. Encara que persisteix la denominació, es redefeixen com aquelles forests privades que compleixen alguna de les condicions que s'exigeix a les públiques per a declarar-les d'utilitat pública, i, per tant, s'amplia el concepte i s'afecta la forest d'una manera secundària a un servei públic, la qual cosa permetrà la preferència en la compensació de les seues externalitats positives.

S'aprofita per a introduir-hi un nou article 27 bis en substitució de la disposició addicional deu, reguladora de les forests proindivises, caracteritzades per la falta d'identificació de tots els comuns. Sota la denominació de forests de socis s'estableix un procediment que permetrà als titulars coneguts gestionar-les i evitar així l'abandó i el deteriorament de la forest, i el desaprofitament dels recursos naturals, i, al mateix temps, aclarir la titularitat de les quotes vacants.

IV

Mantenint-se l'aposta general per la planificació com la millor via per a garantir la gestió forestal sostenible, se simplifica i es fa possible aquest principi per a aquelles forests de superfície reduïda, molt freqüents en la nostra geografia, per a les quals un procediment d'ordenació o un pla tècnic individualitzat és molt costós i inabordable pels seus propietaris o gestors. L'adhesió a un model tipus de gestió forestal degudament aprovat, que incloga sèries d'actuacions silvícoles aplicables als diferents tipus de forest a l'escala apropiada, pot reemplaçar els instruments individuals sempre que les comunitats autònomes així ho permeten, afavorint l'ordenació forestal per mitjà d'instruments flexibles i de baix cost per a forests petites. D'aquesta manera, s'obri la porta perquè les comunitats autònomes puguen establir una sèrie de models tipus de gestió forestal per a cada una de les classes de forest que posseeixen al seu territori i que consideren que, per les seues dimensions, la seua simplicitat estructural o per qualssevol altres raons, poden ser objecte d'un pla de gestió molt simple. El titular que s'adhereix per escrit a un d'aquests models aprovats es compromet a seguir el que s'hi s'indica i la seua forest es pot considerar ordenada. Evidentment, els serveis d'inspecció poden comprovar que realment s'efectuen les accions silvícoles prescrites en el model en el terreny que s'hi ha compromés. Al mateix temps, es limita l'obligació legal de disposar d'un projecte d'ordenació, un pla dasocràtic o un altre instrument equivalent a les forests catalogades i a les protectores, a causa dels valors forestals o naturals que posseeixen i que fan necessari aquest instrument específic. Igualment, les comunitats autònomes podran ampliar aquesta obligació a les forests que consideren convenient.

Es conserva l'autorització prèvia, o declaració responsable si es tracta de torns curts, per als aprofitaments en forests que no tenen cap instrument d'ordenació, i la simple notificació prèvia per a les que en tenen. En tots s'obliga a notificar després de l'aprofitament a efectes estadístics. Amb aquest sistema s'agilitza i se simplifica la tramitació alhora que es fomenta la planificació forestal.

Es determina en aquest text que els contractes públics d'aprofitaments forestals, diferents en essència de les concessions d'ús, s'han de regir en els seus termes generals pel text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, sota la figura de contractes especials, ja que han d'estar sotmesos a la legislació sectorial forestal. Per aquesta raó, es faculta el Govern a regular reglamentàriament el règim bàsic d'aquests contractes d'obres i serveis forestals.

La certificació forestal voluntària, transparent i no discriminatòria es reconeixia ja en el text anterior com un valuós instrument de gestió forestal sostenible que pretén, al capdavant, vincular el comerç dels productes forestals amb la gestió sostenible de les forests de què procedeixen i aconseguir que l'usuari final es decante per productes procedents de forests planificades i gestionades amb criteris sostenibles. En aquesta modificació s'elimina el procediment administratiu que suposaria la garantia que l'Estat proporciona sobre la voluntarietat, la transparència i la no-discriminació dels esquemes de certificació.

En la modificació introduïda s'estableix a més que les administracions públiques tractaran de controlar la legalitat de l'origen dels productes forestals, posant tots els mitjans per a evitar la introducció en el mercat europeu a través del nostre país de fusta i productes forestals l'origen dels quals no siga legal, d'acord amb el Reglament (CE) núm. 2173/2005 del Consell, de 20 de desembre de 2005, relatiu a l'establiment d'un sistema de llicències FLEGT aplicable a les importacions de fusta a la Comunitat Europea, i el Reglament (UE)

núm. 995/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre de 2010, pel qual s'estableixen les obligacions dels agents que comercialitzen fusta i productes de la fusta.

V

Es manté, sobre el ja difícil canvi d'ús forestal amb caràcter general, la prohibició expressa del canvi d'ús durant trenta anys en un terreny incendiat. S'hi afeg, no obstant això, una excepció, per a terrenys en què concórreguen raons imperioses d'interés general de primer ordre que siguin prevalents sobre el seu caràcter forestal. Aquesta prevalença ha de ser definida per una norma amb rang de llei, la qual cosa exigeix un procés de participació pública i un pronunciament amb seu en la sobirania popular. Finalment, s'exigeixen mesures compensatòries.

L'accés a les forests i l'ús de les pistes forestals, prohibit amb caràcter general pel text de 2006, es deixa ara a la decisió de cada comunitat autònoma, que haurà de legislar al respecte en tot cas si queda prohibit o permés amb caràcter general, i autoritzar-ho o prohibir-ho en els casos que es decidisquen. En tot cas, es garanteix l'accés als vehicles vinculats a la gestió, a les servituds de pas reconegudes i als serveis de vigilància i extinció d'incendis.

Juntament amb aquestes modificacions, en execució d'una mesura CORA (Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques), es modifica el règim dels agents forestals i les potestats administratives d'extensió, policia i guarderia forestal.

VI

D'altra banda, es crea el Registre Nacional de Cooperatives, Empreses i Indústries Forestals, no com a llicència o requisit previ per a dur a terme la seua activitat, sinó amb el caràcter d'instrument de compliment de la traçabilitat dels productes forestals i de la diligència deguda que han de tindre a l'efecte de la legalitat, així com de font d'informació estadística, base per a la planificació forestal a escala regional i nacional.

VII

L'aplicació de l'esquema d'infraccions i sancions de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, s'ha mostrat deficient pel fet que només té en compte el temps necessari per a la recuperació del dany ambiental com a factor de gravetat, i n'obvia la dimensió. Com a factor de correcció s'introdueix una mesura de la importància d'aquest dany com a moduladora de la gravetat de la infracció, de manera que tant les infraccions que produïsquen danys que tarden molt de temps a recuperar-se, com les que ocasionen danys molt quantiosos –estimats per mitjà del valor de reposició–, es consideraran greus o molt greus, segons els casos. Això implica que aquest segon factor, que en la redacció anterior es considerava com a agreujant, deixa de ser-ho, perquè no s'ha d'utilitzar dos vegades en la qualificació de la infracció. També incideix en la gravetat la reincidència en faltes menys greus.

S'introdueix en aquest capítol una nova infracció per violació dels preceptes derivats de l'aplicació del Reglament núm. 995/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre, sobre assegurament de la legalitat dels productes de fusta, i la normativa europea derivada, qüestió que té reserva de llei. En aquesta el valor de la fusta introduïda en el mercat contravenint la normativa és el que defineix la gravetat de la infracció.

Per a desincentivar la possibilitat que la sanció es considere un cost més d'una operació, i que continue resultant rendible, s'hi introdueix el factor que la sanció serà la més gran de la prescrita o el doble del valor del dany causat (o de la fusta comercialitzada, que a més es confisca), juntament amb l'obligació de reparar els danys, per la qual cosa els casos en què, a pesar d'això, la infracció siga rendible s'eliminen en la seua pràctica totalitat.

VIII

Amb la idea de reactivar econòmicament el sector forestal, en aquest cas per mitjà de l'agrupació de forests a l'efecte de la gestió –i només a aquest efecte– de manera que s'hi pugua aplicar una economia d'escala, es defineixen les societats forestals, els socis de les quals mantenen totes les prerrogatives dominicals a excepció de la gestió forestal, que s'entrega durant un temps a la societat a canvi d'una participació en els beneficis.

Amb l'objecte d'incentivar les agrupacions de propietaris i la millora en la sostenibilitat de les forests, s'estableix una deducció en l'Impost sobre Societats de les societats forestals del 10 per cent de les despeses i inversions destinades a la conservació, manteniment, millora, protecció i accés de la forest per a les societats forestals creades en aquesta llei, i al mateix temps i amb el mateix fi s'estableix el règim especial d'ajornament previst en la Llei de l'Impost sobre Societats, amb l'objecte d'evitar la tributació que pugua haver-hi en el moment de realització d'aquelles operacions per les quals els propietaris de parcel·les susceptibles d'aprofitament forestal cedeixen els drets d'ús forestal a la societat forestal a canvi de participacions en aquesta.

A fi de facilitar el compliment del que estableix el Reglament 995/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre, s'estableix la validesa d'una declaració responsable, el contingut mínim de la qual es regularà reglamentàriament, per al compliment dels requisits derivats del segon, i s'establirà també el caràcter d'infracció lleu de la seua omisió. Igualment, i a l'efecte d'homogeneïtzar la intensitat i la manera de realitzar les inspeccions, s'estableix l'elaboració d'un Pla Nacional d'Inspecció en cooperació amb les comunitats autònomes.

Finalment, constatada la baixa proporció de forests amb instrument de planificació vigent, s'augmenten en deu anys –que començaran des de 2004– els terminis en què les forests que tenen aquesta obligació han de disposar d'un projecte d'ordenació, un pla dasocràtic, tècnic o un instrument equivalent, així com el de carència d'aquest instrument als efectes d'incentius. Aquesta ampliació es justifica pel canvi de les condicions: no són les mateixes forests les que han de tindre aquest pla, l'existència de la possibilitat de models tipus de gestió forestal que fan més fàcil la planificació, però que es tardarà un poc de temps a elaborar. Tot això fa aconsellable establir un termini addicional per a l'adequació del sistema d'incentius a forests ordenades i d'acomodació a la legalitat de les forests catalogades i protectores.

IX

En la Llei de modificació de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, s'inclouen també sis disposicions addicionals que responen a diferents fins: així, la primera es limita a actualitzar les referències amb el nom correcte del departament ministerial.

S'hi introdueix també en segon lloc una disposició addicional anàloga a la ja continguda en l'article 120 de la Llei 62/2003, de 31 de desembre, de mesures fiscals administratives i de l'ordre social, que garantisca una correcta aplicació de les ajudes directes de la Política Agrícola Comuna a Espanya, d'acord amb criteris comuns establits a escala nacional per a tot el territori derivats del nou marc comunitari contingut en els Reglaments (UE) 1307/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables als pagaments directes als agricultors en virtut dels règims d'ajuda inclosos en el marc de la Política Agrícola Comuna, i 1306/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, sobre el finançament, la gestió i el seguiment de la Política Agrícola Comuna, en particular els relatius al sistema integrat de gestió i control establert en el capítol II del títol V i al sistema de condicionalitat establert en el títol VI, i disposicions concordants.

Es procedeix per mitjà de la disposició addicional tercera a canviar la denominació dels cossos d'enginyers agrònoms i d'enginyers forestals, dos dels cossos més antics de l'Administració, incloent-hi la menció expressa «de l'Estat».

La disposició addicional quarta conté alguns aspectes del món de la caça i la pesca que, fins i tot reconeixent la competència exclusiva de les comunitats autònomes en la seua legislació, requereixen, per a garantir la unitat de mercat, una certa harmonització i

organització a escala nacional, com a activitats econòmiques que també són. Així, es preveu l'elaboració i l'adopció d'una estratègia nacional de gestió cinegètica, així com el registre nacional d'infractors que aquest sistema ha de comportar per a ser efectiu.

La disposició addicional cinquena estableix les regles d'explotació del transvasament Tajo-Segura.

La disposició addicional sisena regula el camí natural i la Xarxa Nacional de Camins Naturals.

Finalment, s'hi inclouen també set disposicions finals. La primera modifica la Llei 52/1980, de 16 d'octubre, de Règim Econòmic de l'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura. La segona modifica la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional. La tercera afig un nou article després del 16 a la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de Sanitat Animal, en el sentit de previndre la transmissió de malalties al ramat o als humans per mitjà de les espècies cinegètiques, que estableix que tant les granges productores d'espècies cinegètiques com els terrenys cinegètics i el moviment d'aquestes espècies estaran regulats per la legislació vigent en sanitat animal. La quarta modifica la Llei 5/2013, d'11 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de Prevenció i Control Integrats de la Contaminació, i la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats. La cinquena declara que el text anterior no suposa un augment de la despesa pública i fixa en tres mesos el termini de l'entrada en vigor. La sisena, per la seua banda, estableix l'habilitació competencial, i finalment, la setèima fixa en tres mesos el termini de l'entrada en vigor.

X

La llei incorpora una sèrie de preceptes relatius al transvasament Tajo-Segura per a complir la sentència del Tribunal Constitucional, de 5 de febrer. Aquesta sentència ha declarat la inconstitucionalitat de diverses disposicions relatives al transvasament Tajo-Segura, que van ser introduïdes per mitjà d'esmenes en el curs de la tramitació parlamentària de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'Avaluació Ambiental, per haver omés el preceptiu tràmit d'audiència a la Comunitat Autònoma d'Aragó, previst en l'article 72.3 del seu Estatut d'Autonomia.

La declaració d'inconstitucionalitat ha generat incertesa i posa en risc el funcionament normal del transvasament. Amb el ferm propòsit d'evitar aquesta situació, en la present llei es compleix la sentència de l'alt tribunal.

El transvasament Tajo-Segura, en servei des de 1979, és una infraestructura essencial: abasteix 2,5 milions de persones i garanteix el subministrament de reg a 150.000 hectàrees dedicades a l'agricultura. Es tracta de cultius d'alt valor afegit i molt tecnificats, que necessiten un marc normatiu clar i estable en el temps que permeta conèixer als regants amb total seguretat el recurs hídric de què disposen per a programar adequadament les collites i accedir al finançament que requereixen per a dur a terme la seua activitat.

La mateixa sentència del Tribunal Constitucional subratlla la rellevància d'aquestes disposicions, en el seu fonament jurídic cinqué, quan indica amb tota claredat que «totes aquestes disposicions es refereixen al règim de transferències hídriques a través de l'aqüeducte Tajo-Segura, la transcendència del qual no admet dubte, de manera que l'anul·lació de les normes abans mencionades és susceptible de generar greus perjudicis als interessos generals.

D'aquesta manera, s'assegura el funcionament ordinari i amb plena seguretat jurídica del transvasament Tajo-Segura.

Article únic. *Modificació de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests.*

La Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests, queda modificada en els termes següents:

U. Els apartats 2 i 3 de l'article 2 queden redactats de la manera següent:

«2. Als terrenys de condició mixta agrosilvopastoral, i en particular als terrenys adevesats, els serà aplicable aquesta llei quant a les seues característiques i aprofitaments forestals, sense perjudici de l'aplicació de la normativa que els corresponga per les seues característiques agropecuàries.

3. Les forests o les fraccions de forest que estiguen incloses en espais naturals protegits es regeixen per la seua legislació específica, així com per les disposicions d'aquesta llei en allò que no siga contrari a aquella.»

Dos. La lletra f) de l'article 3 queda redactada de la manera següent:

«f) La conservació, la millora i la restauració de la biodiversitat dels ecosistemes i espècies forestals.»

Tres. S'afeg una nova lletra l) a l'article 3, que queda redactada de la manera següent:

«l) La consideració de les forests com a infraestructures verdes per a millorar el capital natural i la seua consideració en la mitigació del canvi climàtic.»

Quatre. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Multifuncionalitat de les forests.*

Les forests, independentment de la seua titularitat, exerceixen una funció social rellevant, tant com a font de recursos naturals i suport d'activitats econòmiques com per ser proveïdores de múltiples serveis ambientals, entre els quals de protecció del sòl i del cicle hidrològic, de fixació del carboni atmosfèric, de depòsit de la diversitat biològica i com a elements fonamentals de la connectivitat ecològica i del paisatge.

El reconeixement d'aquests recursos i externalitats, dels quals tota la societat es beneficia, obliga les administracions públiques a vetlar en tots els casos per la seua conservació, protecció, restauració, millora i ordenat aprofitament.»

Cinc. L'apartat 2 de l'article 5 quedarà redactat de la forma següent:

«2. Sense perjudici del que disposen els altres apartats d'aquest article, no tenen la consideració de forest:

- a) Els terrenys dedicats al cultiu agrícola.
- b) Els terrenys urbans.
- c) Els terrenys que excloga la comunitat autònoma en la seua normativa forestal i urbanística.»

Sis. S'afeg un nou apartat 4 a l'article 5, amb el contingut següent:

«4. Les plantacions d'espècies forestals de torn curt en règim intensiu sobre terrenys agrícoles estaran sotmeses al que disposa aquesta llei durant la vigència dels torns d'aprofitament prèviament establits, a menys que la comunitat autònoma decidisca expressament un període més curt, cas en què serà el seu titular, una vegada finalitzat el dit període, el que decidirà sobre l'aprofitament d'aquest terreny.»

Set. Les lletres f), i), n), ñ) i q) de l'article 6 queden redactades de la manera següent:

«f) Repoblació forestal: establiment d'espècies forestals en un terreny per mitjà de la sembra o la plantació. Pot ser aforestació o reforestació.»

«i) Aprofitaments forestals: per a fusta i llenya, incloent-hi la biomassa forestal, els de suro, els de resina, pastures, caça, fruits, fongs, plantes aromàtiques i medicinals, productes apícoles i els altres productes i serveis amb valor de mercat característics de les forests.»

«n) Projecte d'ordenació de forests: document tècnic que sintetitza l'organització en el temps i l'espai de la utilització sostenible dels recursos forestals,

fusters i no fusters, en una forest o grup de forests, motiu pel qual ha d'incloure una descripció detallada del terreny forestal en els aspectes ecològics, legals, socials i econòmics, i en particular un inventari forestal amb un nivell de detall que permeta la presa de decisions quant a la silvicultura que s'ha d'aplicar en cada una de les unitats de la forest i a l'estimació de les seues rendes.»

«ñ) Pla dasocràtic o pla tècnic: projecte d'ordenació de forests que, per la seua singularitat –extensió petita; funcions preferents diferents de les de producció de fusta o suro; masses immadures (sense arbres en edat de tala), etc.– necessiten una regulació més senzilla de la gestió dels seus recursos. En consonància, l'inventari forestal podrà ser més simplificat, si bé serà necessari que incorpore informació sobre espessor en el cas de forests amb arbres.»

«q) Agent forestal: funcionari que exercix la condició d'agent de l'autoritat pertanyent a les administracions públiques que, d'acord amb la seua pròpia normativa i amb independència de la denominació corporativa específica, té encomanades, entre altres funcions, les de vigilància, policia i custòdia dels béns jurídics de naturalesa forestal i la de policia judicial en sentit genèric tal com estableix l'apartat 6 de l'article 283 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, actuant de forma auxiliar dels jutges, tribunals i del Ministeri Fiscal, i de manera coordinada amb les Forces i els Cossos de Seguretat, amb respecte a les facultats de la seua legislació orgànica reguladora.»

Huit. Les lletres a), b) i c) de l'apartat 2 de l'article 7 queden redactades de la manera següent:

«a) La definició dels objectius generals de la política forestal espanyola a través de documents com:

- 1r. Estratègia Forestal Espanyola.
- 2n. Pla Forestal Espanyol.
- 3r. Programa d'Acció Nacional contra la Desertificació.
- 4t. Pla Nacional d'Actuacions Prioritàries de Restauració Hidrologicoforestal.
- 5é. Pla Nacional de Control de la Legalitat de la Fusta Comercialitzada.

b) La recopilació, l'elaboració i la sistematització de la informació forestal per a mantindre i actualitzar la Informació Forestal Espanyola.

c) L'establiment de les directrius comunes sobre formació en matèria d'extinció i prevenció d'incendis, en la normalització dels mitjans materials, i dels equipaments de personal d'extinció d'incendis forestals en tot el territori espanyol, així com el desplegament de mitjans estatals de suport a les comunitats autònomes, per a la cobertura de les forests contra incendis.»

Nou. La lletra f) de l'apartat 2 de l'article 7 queda redactada de la manera següent:

«f) L'establiment de normes bàsiques sobre conservació i ús sostenible dels recursos genètics forestals i sobre procedència, producció, utilització i comercialització dels materials forestals de reproducció, i en particular la determinació de les seues regions de procedència i el manteniment del Registre i del Catàleg Nacional de Materials de Base.»

Deu. La lletra g) de l'apartat 2 de l'article 7 queda redactada de la manera següent:

«g) L'elaboració i l'aprovació de les directrius bàsiques comunes de gestió forestal sostenible.»

Onze. La lletra a) de l'apartat 3 de l'article 7 queda redactada de la manera següent:

«a) La coordinació de l'administració del Catàleg de Forests d'Utilitat Pública, així com la del Registre de Forests Protectores i la resta de registres que preveu aquesta llei.»

Dotze. La lletra b) de l'apartat 3 de l'article 7 queda redactada de la manera següent:

«b) La col·laboració en el disseny de les xarxes, la recopilació i la comunicació als òrgans comunitaris de les dades obtingudes per les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial i de les obtingudes per l'Administració General de l'Estat en l'àmbit supraautonòmic o en el de les seues competències, procedents de les parcel·les de les xarxes europees per al seguiment de l'estat de les forests i altres sistemes de seguiment general.»

Tretze. La lletra b) de l'article 9 queda redactada de la manera següent:

«b) La gestió de les forests catalogades de titularitat seua, quan així es dispose i en la forma que es dispose en la legislació forestal de la comunitat autònoma.»

Catorze. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Òrgans de coordinació i participació de la política forestal espanyola.*

1. Correspon a la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural la coordinació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes per a la preparació, l'estudi i el desenvolupament de les qüestions pròpies de la política forestal espanyola.

2. Es crea el Consell Forestal Nacional com a òrgan consultiu del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en matèria de forests i polítiques forestals, que emetrà informes sobre, entre altres, les normes i els plans d'àmbit estatal relatius a l'àmbit forestal. Presidit pel ministre, la seua composició, organització i funcionament es determinaran reglamentàriament, i es garantirà, en tot cas, la participació de les organitzacions representatives dels interessos afectats, sense que puguen generar costos de personal ni augment de la despesa pública.»

Quinze. L'apartat 4 de l'article 11 queda redactat de la manera següent:

«4. Les forests veïnals de mancomú són forests privades que tenen una naturalesa especial derivada de la seua propietat en comú sense assignació de quotes, i són de titularitat dels veïns que en cada moment integren el grup comunitari de què es tracte i estan subjectes a les limitacions d'indivisibilitat, inalienabilitat, imprescriptibilitat i inembargabilitat. Sense perjudici del que preveu la Llei 55/1980, d'11 de novembre, de Forests Veïnals de Mancomú, se'ls aplicarà el que es dispose per a les forests privades.»

Setze. Se suprimeix l'article 12 bis.

Dèsset. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Forests catalogades d'utilitat pública.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les comunitats autònomes podran declarar d'utilitat pública i incloure en el Catàleg de Forests d'Utilitat Pública les forests públiques compreses en algun dels supòsits següents:

a) Les que siguen essencials per a la protecció del sòl contra els processos d'erosió.

b) Les situades en les capçaleres de les conques hidrogràfiques i aquelles altres que contribuïsquen decisivament a la regulació del règim hidrològic, incloent-hi les que es troben en els perímetres de protecció de les captacions superficials i subterrànies d'aigua; eviten o reduïsquen allaus, riudes i inundacions; defensen

poblacions, cultius i infraestructures, o milloren l'abastiment d'aigua en quantitat o qualitat.

c) Les que eviten o reduïsquen els despreniments de terres o roques i l'aterrament d'embassaments i aquelles que protegeixen cultius i infraestructures contra el vent.

d) Les que sense reunir plenament en el seu estat actual les característiques descrites en els paràgrafs a), b) o c) siguen destinades a la repoblació o la millora forestal amb els fins de protecció que s'hi indiquen.

e) Les que contribuïsquen a la conservació de la diversitat biològica a través del manteniment dels sistemes ecològics, la protecció de la flora i la fauna o la preservació de la diversitat genètica, i en particular les que constitueixen o formen part d'espais naturals protegits, zones d'especial protecció per a les aus, zones d'especial conservació, llocs d'interés geològic o altres figures legals de protecció, així com les que constitueixen elements rellevants del paisatge.

f) Aquelles altres que establisca la comunitat autònoma en la seua legislació.»

Díhuit. L'apartat 3 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«3. Els aprofitaments forestals en el domini públic forestal es regiran pel que s'estableix en els articles 36 i 37 d'aquesta llei.»

Dènou. L'apartat 5 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«5. En els procediments de concessió i autorització d'activitats econòmiques promogudes per l'administració gestora de la forest que s'hagen de realitzar en forests demaniales, sense perjudici del que disposa la regulació de les forests comunals, es respectaran els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat i transparència. S'hi aplicarà a més el principi de concurrència competitiva d'acord amb els instruments o les directrius de planificació i gestió de la forest en els supòsits següents:

a) Quan es tracte d'una activitat de serveis promoguda per l'administració gestora de la forest.

b) Quan l'exercici de l'activitat excloga l'exercici d'altres activitats per tercers.

Els criteris en què es basarà la concessió i l'autorització per a la realització d'activitats de serveis estaran directament vinculats al que disposen els instruments o les directrius de planificació i gestió de la forest.

La duració d'aquestes autoritzacions i concessions serà com a màxim de setanta-cinc anys, d'acord amb les seues característiques, i no donarà lloc a una renovació automàtica ni a avantatges a favor de l'anterior titular o persones vinculades a ell.»

Vint. Els apartats 3, 4 i 5 de l'article 16 queden redactats de la manera següent:

«3. La inclusió en el Catàleg de Forests d'Utilitat Pública de les forests públiques a què es refereix l'article 13 es farà d'ofici o a instància del titular, i s'adoptarà per un acord del màxim òrgan de govern de cada comunitat autònoma, a proposta del seu respectiu òrgan forestal, prèvia instrucció del corresponent procediment, en què haurà de ser oïda l'administració titular i, si és el cas, els titulars de drets sobre les forests.

4. L'exclusió d'una forest del Catàleg de Forests d'Utilitat Pública només serà procedent quan haja perdut les característiques per les quals va ser catalogada i es regularà pel procediment descrit en l'apartat anterior. L'exclusió parcial o la permuta d'una part no significativa d'una forest catalogada podrà ser autoritzada per un acord del màxim òrgan de govern de cada comunitat autònoma, a proposta del seu òrgan forestal, sempre que supose una millor definició de la superfície de la forest o una millora per a la seua gestió i conservació.

5. Amb caràcter excepcional, per un acord del màxim òrgan de govern de cada comunitat autònoma, amb un informe previ del seu òrgan forestal i, si és el cas, de l'entitat titular, es podrà autoritzar l'exclusió o la permuta d'una part d'una forest catalogada per causa d'interés públic prevalent.»

Vint-i-u. Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 18 queden redactats de la manera següent:

«1. La declaració d'utilitat pública d'una forest no prejutja cap qüestió de propietat, però constitueix una presumpció de possessió a favor de l'entitat a què el catàleg atorga la seua pertinença. La titularitat que en el catàleg s'assigne a una forest només pot impugnar-se en un judici declaratiu ordinari de propietat davant dels tribunals civils, i no es permet l'exercici de les accions reals de l'article 250.1.7 de la Llei d'Enjudiciament Civil.

2. En els casos en què es promoguen judicis declaratius ordinaris de propietat de forests catalogades, serà part demandada la comunitat autònoma, a més de, si és el cas, l'entitat titular de la forest. En totes les actuacions que es realitzen en els procediments judicials a què es refereix aquest article, haurà de ser citada en el moment oportú la representació de l'administració gestora, i es declararan nul·les en cas contrari.

3. L'administració titular o gestora inscriurà les forests catalogades, així com qualsevol dret sobre aquestes, en el Registre de la Propietat per mitjà d'un certificat acompanyat d'un plànol topogràfic de la forest o l'alçat per a la delimitació a escala apropiada, degudament georeferenciats, i en tot cas el certificat cadastral descriptiu i gràfic en què conste la referència cadastral de l'immoble o immobles que constituïsquen la totalitat de la forest catalogada, d'acord amb el text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març. En cas de discrepància, caldrà ajustar-se al que dispose la legislació hipotecària sobre la inscripció de la representació gràfica de les finques en el Registre de la Propietat.»

Vint-i-dos. S'hi afeg un nou article 18 bis redactat de la manera següent:

«Article 18 bis. *Segregació de finques parcialment afectades al domini públic forestal.*

1. Quan una finca registral de titularitat pública siga objecte d'afectació parcial al domini públic forestal, l'administració titular podrà segregar la part demanial de la patrimonial per mitjà d'un certificat administratiu, que serà títol suficient per a inscriure-la en el Registre de la Propietat.

2. En els expedients administratius de segregació regulats en l'apartat anterior s'aplicarà el que disposen els articles 13 i 46.2 del text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març.»

Vint-i-tres. L'apartat 2 de l'article 19 queda redactat de la manera següent:

«2. Es considerarà interrompuda la possessió a l'efecte de la prescripció per la realització d'aprofitaments forestals, per la iniciació d'expedients sancionadors o per qualsevol acte possessori realitzat per l'administració titular o gestora de la forest.»

Vint-i-quatre. L'encapçalament i l'apartat 1 de l'article 20 queden redactats de la manera següent:

«Article 20. *Investigació i recuperació possessòria de les forests públiques.*

1. Els titulars de les forests públiques, per iniciativa pròpia o a instància de l'administració gestora en les forests catalogades, tindran la facultat d'investigar la situació dels terrenys que es presumisquen pertanyents al seu patrimoni, segons el que estableix l'article 45 i següents de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del

Patrimoni de les Administracions Públiques, i a aquest efecte podran demanar totes les dades i els informes que es consideren necessaris.

L'administració gestora haurà de col·laborar en aquesta investigació, posant a disposició de l'administració titular els mitjans tècnics i documentals de què dispose.»

Vint-i-cinc. L'apartat 1 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«1. Els titulars de les forests públiques, juntament amb l'administració gestora en les forests catalogades, tindran la potestat de delimitació administrativa de les seues forests. L'administració forestal competent podrà col·laborar, si és el cas, en la delimitació d'aquestes forests, posant a disposició de l'administració titular els mitjans tècnics i documentals de què dispose.»

Vint-i-sis. L'apartat 4 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«4. Les delimitacions hauran d'aprovar-se a la vista dels documents acreditatius o situacions de possessió qualificada que acrediten la titularitat pública de la forest objecte de la delimitació, així com de la cartografia cadastral i el certificat cadastral descriptiu i gràfic de l'immoble o immobles afectats, se n'establiran els límits amb les extensions i el plànol georeferenciat, si n'hi ha, i hauran de concretar-se, igualment, els gravàmens existents.»

Vint-i-set. L'apartat 5 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«5. Només tindran valor i eficàcia en l'acte de la fitació els títols de domini inscrits en el Registre de la Propietat i les sentències fermes en un judici declaratiu de propietat.»

Vint-i-huit. L'apartat 9 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«9. Una vegada que l'acord d'aprovació de la delimitació siga ferm, es procedirà a l'amollonament, amb la participació, si és el cas, dels interessats. L'administració actuant haurà de formalitzar la comunicació corresponent al Cadastre Immobiliari del resultat de la delimitació, d'acord amb la normativa cadastral.»

Vint-i-nou. L'apartat 1 de l'article 23 queda redactat de la manera següent:

«1. Les forests privades es gestionen en la forma que dispose el seu titular, sense perjudici del que es dispose en la legislació específica i en el Codi Civil.»

Trenta. L'apartat 3 de l'article 23 queda redactat de la manera següent:

«3. La gestió d'aquestes forests s'ajustarà, si n'hi ha, al corresponent instrument de gestió o planificació forestal. L'aplicació d'aquests instruments serà supervisada per l'òrgan forestal de la comunitat autònoma. A falta del dit instrument, la gestió del titular comportarà la necessària autorització prèvia per als aprofitaments forestals en els termes que la comunitat autònoma establisca d'acord amb el que disposen els articles 36 i 37 d'aquesta llei.»

Trenta-u. Se suprimeix l'encapçalament del capítol IV bis, i els articles 24 i 24 bis queden inclosos dins del capítol IV.

Trenta-dos. L'article 24 queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Declaració de forests protectores.*

1. Podran ser declarats protectores aquelles forests o terrenys forestals de titularitat privada que complisquen alguna de les condicions que per a les forests públiques estableix l'article 13.

2. La declaració de forest protectora la farà l'administració de la comunitat autònoma corresponent, previ expedient en què, en tot cas, hauran de ser oïts els

propietaris i l'entitat local on radique. El mateix procediment se seguirà per a la desclassificació una vegada que les circumstàncies que en van determinar la inclusió hagen desaparegut.

3. Les comunitats autònomes crearan registres de forests protectores de caràcter administratiu en què constaran les càrregues, els gravàmens i la resta de drets reals que suporten les forests que s'hi incloguen.

4. Es crea el Registre Nacional de Forests Protectores. Les comunitats autònomes remetraran al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació relativa als assentaments que es produïsquen en els seus registres conforme a l'apartat anterior a fi d'elaborar i mantindre actualitzat el Registre Nacional.

El registre tindrà caràcter informatiu i dependrà del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. La seua organització i funcionament s'establiran reglamentàriament prèvia consulta a les comunitats autònomes.»

Trenta-tres. Se suprimeixen els articles 24 bis i 24 ter.

Trenta-quatre. L'article 24 quater passa a ser el 24 bis i queda redactat de la manera següent:

«Article 24 bis. *Gestió de forests protectores.*

1. La gestió de les forests protectores correspon als seus propietaris, sense perjudici del que disposa la legislació específica. El gestor haurà de presentar a l'administració forestal de la comunitat autònoma el corresponent projecte d'ordenació de forests o pla d'ordenació en cas de no disposar d'un instrument de planificació d'ordenació de recursos naturals o forestal vigent en la zona.

2. Les limitacions que s'establisquen en la gestió de les forests protectores per raó de les funcions ecològiques, de protecció o socials que compleixen podran ser compensades econòmicament en els termes que preveu el capítol III del títol VI.»

Trenta-cinc. La lletra b) de l'apartat 1 de l'article 25 queda redactada de la manera següent:

«b) De forests declarades protectores conformes a l'article 24.»

Trenta-sis. S'hi afegirà un nou article 27 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 27 bis. *Forests de socis.*

1. Són forests de socis aquelles la titularitat de les quals correspon, proindivisa, a diverses persones i alguna d'elles és desconeguda, amb independència de la seua denominació i de la seua forma de constitució.

2. Qualsevol dels copropietaris d'una forest de socis, amb independència de quina siga la seua quota de participació, podrà promoure la constitució d'una junta gestora davant de l'òrgan competent en gestió forestal, que convocarà, a instància de part, tots els copropietaris coneguts. La junta gestora, una vegada constituïda, serà l'òrgan de govern i representació de la comunitat mentre hi haja quotes de participació vacants i sense amo conegut, per mitjà d'una comunicació a aquest efecte a tots els altres copropietaris coneguts.

La junta gestora comunicarà l'existència d'una o diverses quotes de participació que no tinguen amo conegut a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a fi que procedisca en compliment del que es preveu en la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques, i en el seu reglament de desplegament, aprovat pel Reial Decret 1373/2009, de 28 d'agost.

3. Per a la vàlida constitució de la junta gestora, serà necessari l'acord d'almenys les quatre cinquenes parts dels propietaris coneguts, i que es formalitze per escrit. S'estendrà una acta de la constitució de la junta gestora en què figuraran la identificació de la forest o forests afectades, la designació almenys d'un president

i un secretari i les normes de funcionament intern, que hauran d'incloure el criteri d'incorporació de nous membres.

4. Correspon a la junta gestora:

a) La representació i la gestió de la comunitat. A aquest efecte podrà adoptar els actes de gestió i d'administració que millor convinguen als interessos comuns, la qual cosa inclou la gestió i el gaudi de la forest de socis i de tots els seus productes i l'alienació de qualsevol classe d'aprofitament forestal, agrícola, ramader, energètic i miner, així com qualsevol altre acte per al qual estiguen facultats els propietaris per aquesta llei. La junta gestora podrà acordar el repartiment de beneficis generats entre els socis, en proporció a la seua participació, excloent-ne els corresponents a les parts no aclarides, que hauran d'invertir-se en la millora de la forest.

b) La promoció dels expedients d'investigació de la titularitat de les quotes vacants, d'acord amb el que disposen els articles 45 i següents de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques, i la resta de normativa aplicable. La junta gestora tractarà d'identificar els titulars de les quotes vacants per mitjà de qualsevol prova documental o d'una altra classe admeses en dret, en particular mitjançant les dades que es troben en el Registre de la Propietat, en el Cadastre, en escriptures públiques, en testimonis i en actes notariais o en partides de naixement o de baptisme dels últims titulars coneguts i dels seus descendents, sense perjudici de les competències de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

5. Per a la vàlida adopció d'acords es requerirà el vot favorable de la majoria de les quotes de participació dels propietaris coneguts, presents o representats.

6. La junta gestora es dissoldrà una vegada tots els comuners estiguen identificats d'acord amb el dret, moment a partir del qual se sotmetrà a les regles de la comunitat de béns proindivisa, i no serà procedent l'acció de divisió fins que no s'haja procedit a la identificació de la totalitat de les quotes vacants.

7. La Direcció General del Patrimoni de l'Estat incoarà el corresponent procediment d'investigació respecte a les quotes vacants sempre que de la comunicació de la junta gestora es desprenga que hi ha indicis fundats que les quotes no disposen efectivament d'amo.

Al procediment d'investigació s'incorporaran les diligències realitzades per la junta gestora tendents a l'aclariment de la titularitat de les quotes, que no necessitaran ser reiterades per l'Administració General de l'Estat.

En el cas que s'acredite l'existència de quotes vacants, les quotes es consideraran afectades per ministeri de la llei al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient quan s'acorde incorporar-les al patrimoni de l'Administració General de l'Estat, i així es declararà en la resolució que pose fi al procediment d'investigació.

El resultat d'aquesta identificació serà objecte de declaració davant del Cadastre Immobiliari, a fi d'incorporar-hi les alteracions cadastrals que, si és el cas, siguen procedents.

En tot cas, sobre aquestes quotes podrà iniciar-se un procediment d'alienació a l'empara del que estableix l'article 112.6 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques.

8. Els propietaris de les forests de socis es regiran en allò que no s'opose a aquesta regulació pel que disposen els articles 392 i següents del Codi Civil, i en particular tindran dret de retracte. En tot cas, el dret de retracte legal entre copropietaris no serà aplicable en la transmissió entre vius atorgada a favor del cònjuge o dels parents per consanguinitat dins del segon grau del copropietari o societats unipersonals d'aquest.

9. A les juntes gestores constituïdes se'ls assignarà identificació fiscal per a la realització de negocis jurídics de la seua competència.»

Trenta-set. L'apartat 1 de l'article 28 queda redactat de la manera següent:

«1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient coordinarà amb els altres òrgans competents de l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes l'elaboració de la Informació Forestal Espanyola, que inclourà les matèries següents:

- a) L'Inventari Forestal Nacional i el seu corresponent Mapa Forestal d'Espanya.
- b) L'Inventari Nacional d'Erosió de Sòls.
- c) L'Inventari Espanyol de Caça i Pesca Continental.
- d) Repoblacions i altres activitats forestals.
- e) Relació de forests ordenades.
- f) Producció forestal i activitats industrials forestals.
- g) Incendis forestals.
- h) Seguiment de la interacció de les forests i el medi ambient.
- i) Caracterització del territori forestal inclòs en la Xarxa Natura 2000 o en espais naturals protegits i àrees protegides per convenis internacionals.
- j) La diversitat biològica de les forests d'Espanya.
- k) Estat de protecció i conservació dels principals ecosistemes i espècies forestals espanyols i efectes del canvi climàtic en aquests.
- l) La percepció social de les forests.
- m) Serveis ambientals.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient podrà incloure en la Informació Forestal Espanyola altres operacions estadístiques.

Tota la informació inclosa en els inventaris, així com el contingut que integra la Informació Forestal Espanyola, tindran caràcter públic, i els serà aplicable la normativa d'accés a la informació mediambiental.»

Trenta-huit. Els apartats 2, 3, 4, 5 i 6 de l'article 28 queden redactats de la manera següent:

«2. Els òrgans competents en matèria d'estadística forestal de les comunitats autònomes i les altres administracions públiques proporcionaran al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació de caràcter forestal del seu àmbit de competència necessària per a elaborar la Informació Forestal Espanyola i atendre les demandes d'informació estadística dels organismes internacionals, així com per a facilitar l'accés del ciutadà a la informació forestal. En particular, abans del tercer quadrimestre de cada any, proporcionaran la informació estadística forestal que hagen elaborat sobre l'any anterior.

3. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient establirà procediments de coordinació perquè en els documents de la Informació Forestal Espanyola i de l'estadística agroalimentària hi haja una identitat de les definicions dels usos i aprofitaments forestals i agrícoles, així com de les superfícies assignades a cada un.

4. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient posarà la informació continguda en la Informació Forestal Espanyola a disposició de les comunitats autònomes i les entitats locals, les empreses i les indústries forestals i la resta d'agents interessats.

5. Periòdicament, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient elaborarà i publicarà un informe forestal espanyol a partir de l'anàlisi de les dades de la Informació Forestal Espanyola.

6. L'Inventari Forestal Nacional i el Mapa Forestal d'Espanya, així com l'Inventari Nacional d'Erosió de Sòls, tindran caràcter continu i una periodicitat d'actualització almenys decennal. La seua elaboració es farà aplicant criteris i metodologia comuns per a tot el territori espanyol.»

Trenta-nou. L'article 29 queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Estratègia Forestal Espanyola.*

1. L'Estratègia Forestal Espanyola, com a document de referència per a establir la política forestal espanyola, contindrà el diagnòstic de la situació de les forests i del sector forestal espanyol, les previsions de futur, de conformitat amb les seues pròpies necessitats i amb els compromisos internacionals contrets per Espanya, i les directrius que permeten articular la política forestal espanyola.

2. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, oïts els ministeris afectats, elaborarà l'Estratègia Forestal Espanyola, amb la participació de les comunitats autònomes i amb un informe previ favorable de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural. L'Estratègia Forestal Espanyola serà aprovada mitjançant un acord del Consell de Ministres.

3. Quan les circumstàncies ho aconsellen, i en qualsevol cas en ocasió de cada revisió del Pla Forestal Espanyol, l'Estratègia Forestal Espanyola serà revisada. La revisió es tramitarà i s'aprovarà d'acord amb el que disposa l'apartat 2.»

Quaranta. L'article 30 queda redactat de la manera següent:

«Article 30. *Pla Forestal Espanyol.*

1. El Pla Forestal Espanyol, com a instrument de planificació a llarg termini de la política forestal espanyola, desplegarà l'Estratègia Forestal Espanyola.

2. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient elaborarà el Pla Forestal Espanyol amb la participació de les comunitats autònomes, tenint en compte els plans forestals d'aquestes, i amb un informe previ favorable de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural. El Pla Forestal Espanyol serà aprovat mitjançant un acord del Consell de Ministres.

3. El Pla Forestal Espanyol serà revisat cada deu anys, o en un termini inferior quan les circumstàncies així ho aconsellen. La revisió es tramitarà i s'aprovarà d'acord amb el que disposa l'apartat 2.»

Quaranta-u. L'apartat 4 de l'article 31 queda redactat de la manera següent:

«4. L'àmbit territorial dels PORF seran els territoris forestals amb característiques geogràfiques, socioeconòmiques, ecològiques, culturals o paisatgístiques homogènies. Es podran adaptar a aquelles comarcalitzacions i divisions d'àmbit subregional plantejades per l'ordenació del territori o a altres divisions administratives específiques pròpies de les comunitats autònomes.»

Quaranta-dos. La lletra f) de l'apartat 6 de l'article 31 queda redactada de la manera següent:

«f) Planificació de les accions necessàries per al compliment dels objectius fixats en el pla, amb la incorporació de les previsions de repoblació, restauració hidrologicoforestal, prevenció i extinció d'incendis, prevenció i lluita contra plagues, regulació d'usos recreatius i ordenació de forests, incloent-hi, quan siga procedent, l'ordenació cinegètica, piscícola i micològica.»

Quaranta-tres. L'apartat 8 de l'article 31 queda redactat de la manera següent:

«8. Quan hi haja un pla d'ordenació de recursos naturals (PORN) de conformitat amb la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, o un altre pla equivalent d'acord amb la normativa autonòmica que comprega el mateix territori forestal que el delimitat segons l'apartat 5, la part forestal d'aquests plans podrà tindre el caràcter de PORF sempre que disposen de l'informe favorable de l'òrgan forestal competent.»

Quaranta-quatre. L'encapçalament de l'article 32 queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *La gestió forestal sostenible. Directrius bàsiques comunes.*»

Quaranta-cinc. L'apartat 2 de l'article 32 queda redactat de la manera següent:

«2. El Govern, prèvia consulta a les comunitats autònomes, a través de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural, aprovarà les directrius bàsiques comunes de gestió forestal sostenible en relació amb els aspectes següents:

a) L'adaptació a les forests espanyoles dels criteris i indicadors de sostenibilitat, i la seua avaluació i seguiment, de conformitat amb els criteris establits en resolucions internacionals i convenis en què Espanya siga part, i en particular els requerits per a les forests incloses en la Xarxa Natura 2000.

b) El contingut mínim de les instruccions d'ordenació i aprofitament de forests per a garantir-ne la gestió sostenible.»

Quaranta-sis. S'afeg un nou apartat 4 a l'article 32, amb la redacció següent:

«4. L'òrgan autonòmic competent podrà aprovar models tipus de gestió forestal per a aquelles forests les característiques de les quals així ho permeten, així com procediments d'adhesió a aquests que comporten un compromís de seguiment per part dels seus titulars. Si s'estableix així, en aquests casos l'adhesió comportarà la consideració de forest ordenada.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient col·laborarà amb les comunitats autònomes en l'elaboració dels models tipus de gestió forestal de cada comunitat, i facilitarà l'intercanvi d'experiències sobre aquests.»

Quaranta-set. L'apartat 2 de l'article 33 queda redactat de la manera següent:

«2. Les forests declarades d'utilitat pública i les forests protectores hauran de disposar d'un projecte d'ordenació de forests, un pla dasocràtic o un altre instrument de gestió equivalent.»

Quaranta-huit. L'apartat 4 de l'article 33 queda redactat de la manera següent:

«4. El contingut mínim dels projectes d'ordenació de forests i plans dasocràtics es determinarà en les directrius bàsiques comunes per a la gestió forestal sostenible i l'aprofitament de forests establides en l'article 32. L'elaboració d'aquests instruments haurà de ser dirigida i supervisada per professionals amb titulació forestal universitària i haurà de tindre com a referència, si és el cas, el PORF en l'àmbit del qual es trobe la forest.»

Quaranta-nou. S'afeg un nou apartat 5 a l'article 33, que es redacta de la manera següent:

«5. L'òrgan competent de la comunitat autònoma regularà en quins casos pot ser obligatori disposar d'un instrument de gestió per a les forests privades no protectores i públiques no catalogades.»

Cinquanta. L'article 34 queda redactat de la manera següent:

«Article 34. *Gestió de forests catalogades d'utilitat pública i forests protectores.*

1. Les forests catalogades d'utilitat pública i les forests protectores declarades prenent com a base els paràgrafs del a) al d) de l'article 13 es gestionaran a fi d'aconseguir la màxima estabilitat de la massa forestal; s'evitarà, si és el cas, la fragmentació ecològica de les forests i s'aplicaran mètodes silvícoles que perseguisquen prioritàriament el control de l'erosió, del perill d'incendi, dels danys per neu, vendavals, inundacions i riuades o d'altres riscos per a les característiques protectores de la forest.

2. Les forests catalogades i les forests protectores declarades prenent com a base el paràgraf e) de l'article 13 es gestionaran per a garantir el seu manteniment en un estat de conservació favorable o, si és el cas, per a la restauració dels valors que van motivar la declaració, sense detriment en la mesura que es puga dels fins especificats en l'apartat 1.»

Cinquanta-u. L'article 35 queda redactat de la manera següent:

«Article 35. *Certificació forestal.*

Les administracions públiques promouran el desenvolupament dels sistemes de certificació forestal voluntaris, transparents i no discriminatoris.»

Cinquanta-dos. L'article 35 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 35 bis. *Compra responsable de productes forestals.*

Als efectes del que disposa el text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, l'òrgan de contractació podrà incloure entre les consideracions de tipus mediambiental que s'establisquen en el procediment de contractació les relatives a les condicions de legalitat de l'aprofitament de la fusta i els seus productes derivats en origen com a factor excloent en cas de no acreditar-se, i les relatives a la seua sostenibilitat, que podrà acreditar-se, entre altres maneres, per mitjà de la certificació forestal definida en l'article 6.»

Cinquanta-tres. L'article 36 queda redactat de la manera següent:

«Article 36. *Aprofitaments forestals.*

1. El titular de la forest serà en tots els casos el propietari dels recursos forestals produïts en la seua forest, incloent-hi els fruits espontanis, i tindrà dret al seu aprofitament d'acord amb el que s'estableix en aquesta llei i en la normativa autonòmica.

2. Els aprofitaments dels recursos forestals es realitzaran d'acord amb les prescripcions per a la gestió de forests establides en els plans d'ordenació de recursos forestals corresponents, quan n'hi haja. S'ajustaran també, si és el cas, a allò que concretament es consigne en el projecte d'ordenació de forests, el pla dasocràtic o l'instrument de gestió equivalent vigent.

3. L'òrgan competent de la comunitat autònoma regularà els aprofitaments no fusters. Aquests aprofitaments, i en particular el de pastures, hauran d'estar, si és el cas, expressament regulats en els instruments de gestió forestal corresponents o PORF en l'àmbit dels quals es trobe la forest en qüestió.

4. Els aprofitaments en les forests del domini públic forestal podran ser alienats pels seus titulars en el marc del que estableix la legislació patrimonial que els siga aplicable.

5. L'administració gestora de les forests demaniales podrà alienar productes o serveis de les forests sota el règim d'aprofitaments forestals amb subjecció a les clàusules tecnicofacultatives i economicoadministratives que s'establisquen i als instruments de gestió vigents. Com a contraprestació, a més o en lloc del preu, podrà establir-se o acceptar-se la realització de determinades millores de la forest, que hauran de subjectar-se a l'instrument de gestió corresponent, a les condicions específiques que s'establisquen i a l'aprovació del titular de la forest.

6. En els contractes que subscriuen les administracions gestores o titulars de forests demaniales per a la realització d'actuacions de millora en aquestes forests en què es generen productes forestals amb valor de mercat, aquests podran quedar a disposició de l'adjudicatari dels treballs i el preu estimat de la seua venda constituir un element dins del pressupost de l'actuació.

7. Els aprofitaments en les forests afectades per les zones de servitud, policia o afecció dels dominis públics hidràulic, maritimoterrestre, de carreteres o ferroviari no necessitaran l'autorització dels òrgans competents d'aquests dominis sempre que les forests disposen d'instruments de gestió l'aprovació dels quals per l'òrgan forestal de la comunitat autònoma haja sigut objecte d'un informe favorable dels òrgans de gestió dels dominis públics mencionats.

8. El Govern, oïdes les comunitats autònomes, regularà reglamentàriament el règim bàsic propi dels contractes públics d'aprofitaments, obres i serveis forestals.»

Cinquanta-quatre. L'article 37 queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Aprofitaments per a fusta i llenya.*

1. Els aprofitaments per a fusta i llenya els regularà l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.

2. En les forests no gestionades per aquest òrgan forestal, aquests aprofitaments estaran sotmesos a les condicions bàsiques següents:

a) Quan hi haja un projecte d'ordenació, un pla dasocràtic o un instrument de gestió equivalent, o la forest estiga inclosa en l'àmbit d'aplicació d'un PORF i aquest així ho preveja, el titular de l'explotació de la forest haurà de remetre la declaració responsable de l'aprofitament a l'òrgan forestal de la comunitat autònoma, a fi que aquest pugua comprovar la seua conformitat amb el que preveu l'instrument de gestió o, si és el cas, de planificació.

b) En el cas que no es dispose dels instruments mencionats, aquests aprofitaments requeriran autorització administrativa prèvia, llevat que es tracte d'aprofitaments per a fusta o llenya de torn curt o domèstics de menor quantia, cas en què s'haurà de comunicar, per mitjà d'una nova declaració responsable, que concorren les circumstàncies per les quals no és necessària l'autorització.

Es consideraran aprofitaments de torn curt els que tinguen un torn inferior a vint anys i els aprofitaments de les espècies i torns conjuntament tractats que determinen les comunitats autònomes per al seu territori. Es consideraran aprofitaments de menor quantia els inferiors a 10 metres cúbics de fusta o a 20 esteris de llenya, llevat que les comunitats autònomes establisquen per al seu territori quanties menors.

3. El que disposen els paràgrafs anteriors s'entén sense perjudici del que estableix la disposició addicional onze en relació amb el procediment per a dur a terme la corresponent avaluació ambiental prèvia d'activitats sotmeses a notificació o declaració responsable quan siga exigible per la legislació bàsica estatal o autonòmica d'avaluació ambiental.

4. El titular d'un aprofitament per a fusta o llenya els productes del qual siguen objecte de comercialització haurà de comunicar la quantia realment obtinguda a l'òrgan forestal autonòmic en el termini màxim d'un mes des de la finalització i d'acord amb els procediments que s'establisquen a l'efecte.»

Cinquanta-cinc. L'article 38 queda redactat de la manera següent:

«Article 38. *Fons de millores en forests catalogades.*

Els titulars de forests catalogades aplicaran a un fons de millores, la destinació del qual serà la conservació i millora de les forests incloses al Catàleg de forests d'utilitat pública, una quantia que fixaran les comunitats autònomes i que no serà inferior al 15 per cent del valor dels seus aprofitaments forestals o dels rendiments obtinguts per ocupacions o altres activitats dutes a terme a la forest. Aquest fons l'ha d'administrar l'òrgan forestal de la comunitat autònoma, llevat que aquesta el transferisca a l'entitat local titular. Les inversions es realitzaran d'acord amb el pla de millores establert en la planificació de la forest en qüestió.»

Cinquanta-sis. L'article 39 queda redactat de la manera següent:

«Article 39. *Delimitació de l'ús forestal en el planejament urbanístic.*

Els instruments de planejament urbanístic, quan afecten la qualificació de terrenys forestals, requeriran l'informe de l'administració competent en gestió forestal. L'informe serà vinculant si es tracta de forests catalogades o protectores.

Les forests pertanyents al domini públic forestal tindran la consideració de sòl en situació rural, als efectes del que disposa la legislació estatal de sòl, i hauran de quedar preservades per l'ordenació territorial i urbanística de la seua transformació per mitjà de la urbanització».

Cinquanta-set. L'apartat 4 de l'article 41 queda redactat de la manera següent:

«4. El Pla Nacional d'Actuacions Prioritàries de Restauració Hidrològicoforestal ha de diagnosticar i identificar, per subconques, els processos erosius, classificar-los segons la seua intensitat i el seu risc potencial per a poblacions, cultius i infraestructures, definir les zones prioritàries d'actuació, valorar les accions que cal emprendre i establir la prioritització i programació temporal d'aquestes.

En l'elaboració o posterior aplicació del Pla, les autoritats competents delimitaran zones de perill per risc d'inundacions o intrusions de neu que afecten poblacions o assentaments humans d'acord amb el que preveu la Directiva 2007/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, relativa a l'avaluació i gestió dels riscos d'inundació.

Aquestes zones hauran de disposar de plans específics de restauració hidrològicoforestal d'actuació obligatòria per a totes les administracions públiques.»

Cinquanta-huit. L'article 42 queda redactat de la manera següent:

«Article 42. *Declaració de l'interés general de les actuacions de restauració hidrològicoforestal fora del domini públic hidràulic.*

El Govern podrà declarar d'interés general actuacions de restauració hidrològicoforestal fora del domini públic hidràulic a petició de les comunitats autònomes afectades.»

Cinquanta-nou. Els apartats 1 i 3 de l'article 44 queden redactats de la manera següent:

«1. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes organitzaran coordinadament programes específics de prevenció d'incendis forestals basats en investigacions sobre la seua causalitat i, en particular, sobre les motivacions que puguen ocasionar intencionalitat en el seu origen. Per a aquesta planificació es tindrà en compte la directriu bàsica de planificació de protecció civil d'emergència per incendis forestals i els plans específics que se'n deriven.»

«3. Les comunitats autònomes regularan en forests i àrees adjacents l'exercici de totes aquelles activitats que puguen donar lloc a risc d'incendi, establiran normes de seguretat aplicables a edificacions, obres, instal·lacions elèctriques i infraestructures de transport en terrenys forestals i els seus voltants, que puguen implicar perill d'incendis o ser afectades per aquests. En particular, han de regular de manera específica la prevenció d'incendis forestals i les mesures de seguretat en les zones d'interfase urbanoforestal. Així mateix, poden establir limitacions al trànsit per les forests, i arribar a suprimir-lo quan el perill d'incendis ho faça necessari.»

Seixanta. L'apartat 1 de l'article 46 queda redactat de la manera següent:

«1. Per a facilitar la col·laboració entre els dispositius d'extinció d'incendis forestals, de manera que siga possible l'assistència recíproca de les administracions

competents i la utilització conjunta dels mitjans personals i materials, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en col·laboració amb les comunitats autònomes establirà les directrius comunes per a la implantació d'un sistema de gestió d'emergències comú, la formació, preparació i equipament del personal i per a la normalització dels mitjans materials.»

Seixanta-u. L'apartat 3 de l'article 47 quedarà redactat com segueix:

«3. L'administració responsable de l'extinció assumirà la defensa jurídica del director tècnic i del personal sota el seu comandament en els procediments seguits davant els ordres jurisdiccionals civil i penal per possibles responsabilitats derivades de les ordres impartides i les accions executades en relació amb l'extinció de l'incendi.»

Seixanta-dos. Els apartats 1 i 3 de l'article 48 queden redactats de la manera següent:

«1. Aquelles àrees en què la freqüència o virulència dels incendis forestals i la importància dels valors amenaçats facen necessàries mesures especials de protecció contra els incendis, podran ser declarades zones d'alt risc d'incendi o de protecció preferent. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en col·laboració amb les comunitats autònomes, establirà les directrius i els criteris per a la definició d'aquestes zones especialment sensibles al risc d'incendi.»

«3. Totes aquestes zones han de disposar d'un pla de defensa que, a més de tot el que establisca el corresponent pla autonòmic d'emergències, haurà de considerar com a mínim:

a) Els problemes socioeconòmics que hi puga haver en la zona i que es manifesten a través de la provocació reiterada d'incendis o de l'ús negligent del foc, així com la determinació de les èpoques de l'any de major risc d'incendis forestals.

b) Els treballs de caràcter preventiu que siga necessari realitzar, incloent-hi els tractaments silvícoles que corresponguen, àrees tallafocs, vies d'accés i punts d'aigua que hagen de realitzar els propietaris de les forests de la zona, així com els terminis d'execució.

c) Així mateix, el pla de defensa contindrà les modalitats d'execució dels treballs, en funció de l'estat legal dels terrenys, per mitjà de convenis, acords, cessió temporal dels terrenys a l'Administració, ajudes o subvencions o, si és el cas, execució subsidiària per l'Administració.

d) L'establiment i la disponibilitat dels mitjans de vigilància i extinció necessaris per a donar cobertura a tota la superfície forestal de la zona, amb les previsions per al seu finançament.

e) La regulació dels usos que puguen donar lloc a risc d'incendis forestals.»

Seixanta-tres. L'apartat 1 de l'article 50 queda redactat de la manera següent:

«1. Les comunitats autònomes hauran de garantir les condicions per a la restauració dels terrenys forestals incendiats, i queda prohibit:

a) El canvi d'ús forestal almenys durant 30 anys.

b) Tota activitat incompatible amb la regeneració de la coberta vegetal, durant el període que determine la legislació autonòmica.

Amb caràcter singular, les comunitats autònomes podran acordar excepcions a aquestes prohibicions sempre que, amb anterioritat a l'incendi forestal, el canvi d'ús estiga previst en:

a) Un instrument de planejament prèviament aprovat.

b) Un instrument de planejament pendent d'aprovació, si ja ha sigut objecte d'avaluació ambiental favorable o, si aquesta no és exigible, si ja ha sigut sotmés al tràmit d'informació pública.

c) Una directriu de política agroforestal que preveja l'ús agrari o ramader extensiu de forests no arbrades en estat d'abandonament.

Així mateix, amb caràcter excepcional, les comunitats autònomes podran acordar el canvi d'ús forestal quan concórreguen raons imperioses d'interés públic de primer ordre que hauran de ser apreciades mitjançant una llei, sempre que s'adopten les mesures compensatòries necessàries que permeten recuperar una superfície forestal equivalent a la cremada. Aquestes mesures compensatòries hauran d'identificar-se amb anterioritat al canvi d'ús en la mateixa llei juntament amb la procedència del canvi d'ús.

En cas que aquestes raons imperioses de primer ordre corresponguen a un interès general de la Nació, serà la llei estatal la que determine la necessitat del canvi d'ús forestal, en els supòsits i amb les condicions indicades en el paràgraf anterior.

En cap cas procedeix apreciar aquesta excepció respecte de forests catalogades.»

Seixanta-quatre. L'apartat 2 de l'article 50 queda redactat de la manera següent:

«2. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de fixar les mesures encaminades a la retirada de la fusta cremada i a la restauració de la coberta vegetal afectada pels incendis que, en tot cas, han d'incloure la fitació temporal d'aquells aprofitaments o activitats incompatibles amb la seua regeneració per un termini que haurà de ser superior a un any, excepte alçament del tancat per autorització expressa de l'òrgan esmentat.»

Seixanta-cinc. L'article 52 queda redactat de la manera següent:

«Article 52. *Protecció de les muntanyes contra agents nocius.*

1. Sense perjudici del que estableix la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal, la protecció de les forests contra els agents nocius ha de ser de caràcter preferentment preventiu, mitjançant tècniques silvícoles adequades, utilització d'agents biològics que impedisquen o frenen l'increment de les poblacions d'agents nocius i l'aplicació de mètodes de lluita integrada.

2. Les comunitats autònomes han d'adoptar les mesures necessàries de vigilància, localització i extinció de focus incipients de plagues, i n'han d'informar els propietaris forestals de la zona afectada, i l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat per si es pot veure afectada la sanitat general de les forests espanyoles.

3. L'Estratègia Forestal Espanyola, el Pla Forestal Espanyol, els plans d'Ordenació de Recursos Forestals, les directrius bàsiques comunes de Gestió Forestal Sostenible, els projectes d'Ordenació, els plans d'administració i qualsevol altra acció de planificació prevista en la present llei, hauran d'incloure disposicions per a la prevenció i lluita contra plagues i malalties, amb especial atenció als riscos de les plagues emergents.»

Seixanta-sis. L'article 54 queda redactat de la manera següent:

«Article 54. *Recursos genètics forestals.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient elaborarà i gestionarà, en col·laboració amb les comunitats autònomes, programes d'àmbit nacional que promoguen la millora genètica i la conservació dels recursos genètics forestals, així com els instruments necessaris per al seu desenvolupament, i en particular, el que

estableix l'Estratègia Espanyola per a la Conservació i l'Ús Sostenible dels Recursos Genètics Forestals.

2. El Govern, consultades les comunitats autònomes i a proposta del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, establirà les normes bàsiques sobre conservació i ús sostenible dels recursos genètics forestals i sobre la producció, comercialització i utilització dels materials forestals de reproducció.

3. El Govern, consultades les comunitats autònomes i a proposta del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, determinarà les regions de procedència dels materials forestals de reproducció i, en particular, mantindrà el Registre i el Catàleg nacional de materials de base.»

Seixanta-set. L'encapçalament del capítol V queda redactat de la manera següent:

«CAPÍTOL V

Accés a les forests»

Seixanta-huit. L'article 54 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 54 bis. *Accés públic.*

1. L'accés públic a les forests ha de ser objecte de regulació per les administracions públiques competents.

2. Les comunitats autònomes definiran les condicions en què es permet la circulació de vehicles de motor per pistes forestals situades fora de la xarxa de carreteres i a través de terrenys forestals, fora dels vials existents per a aquesta finalitat.

3. En cap cas es pot limitar la circulació en les servituds de pas per a la gestió agroforestal i les labors de vigilància i d'extinció d'incendis de les administracions públiques competents.

4. L'accés de persones alienes a la vigilància, extinció i gestió es pot limitar en les zones d'alt risc d'incendi previstes en l'article 48, quan el risc d'incendi així ho aconselle, i aquesta limitació s'ha de fer pública de manera visible.»

Seixanta-nou. L'article 55 queda redactat de la manera següent:

«Article 55. *Investigació forestal.*

1. L'Administració General de l'Estat, a través de l'Estratègia Espanyola de Ciència i Tecnologia que estableix la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la Ciència, la Tecnologia i la Innovació, ha d'identificar i incorporar en els seus programes d'actuació les demandes d'investigació forestal de les administracions públiques i dels sectors productius, així com els instruments necessaris per a assolir els objectius proposats.

2. Les administracions públiques han de fomentar la investigació forestal i, en particular, ha de promoure:

a) La transferència tecnològica dels resultats de la investigació forestal als òrgans responsables de la planificació i gestió de les forests públiques i privades.

b) La innovació i el desenvolupament de nous mètodes de gestió forestal sostenible.

c) La coordinació general de la investigació forestal, mitjançant l'establiment dels mecanismes necessaris per al millor ús de la totalitat dels recursos i mitjans disponibles, l'intercanvi d'informació, la constitució de xarxes temàtiques permanents de caràcter nacional i internacional, i la creació i el manteniment de bases de dades harmonitzades.

d) La cooperació en matèria forestal entre instituts, centres d'investigació, centres tecnològics i universitats, tant públics com privats i els organismes públics i

les organitzacions privades responsables de la gestió forestal de les forests, en particular a través de l'enllaç en forma de xarxes entre les distintes institucions implicades.

3. La informació i els resultats dels programes i projectes d'investigació executats amb finançament públic que es requerisquen per a elaborar la Informació Forestal Espanyola, referida en l'article 28, s'han d'integrar en aquesta. Amb aquesta finalitat, les institucions investigadores responsables proporcionaran aquesta informació al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i a les comunitats autònomes.»

Setanta. L'article 58 queda redactat de la manera següent:

«Article 58. *Extensió, policia i guarderia forestal.*

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències, han d'exercir, entre d'altres, les funcions d'extensió, policia i guarderia forestal següents:

a) De policia, custòdia i vigilància per al compliment de la normativa aplicable en matèria forestal, especialment les de prevenció, detecció i investigació de les causes d'incendis forestals, amb emissió dels informes tècnics pertinents.

b) D'assessorament facultatiu en tasques d'extensió i gestió forestal i de conservació de la naturalesa.

Els funcionaris que exercisquen aquestes funcions han de tindre la formació específica que els capacite per a efectuar-les correctament.

2. Per a fomentar les labors esmentades en el paràgraf b) de l'apartat 1, l'Administració forestal pot establir acords amb els agents socials representatius.

3. Els funcionaris que exercisquen funcions de policia administrativa forestal, per atribució legal o per delegació, tenen la condició d'agents de l'autoritat. Els fets constatats i formalitzats per aquests en les corresponents actes d'inspecció i denúncia tenen presumpció de certesa, sense perjudi de les proves que en defensa dels respectius drets i interessos puguen aportar els interessats.

Així mateix, en l'exercici d'aquestes funcions estan facultats per a:

a) Entrar lliurement en qualsevol moment i sense previ avís en els llocs subjectes a inspecció i a romandre-hi, amb respecte, en tot cas, a la inviolabilitat del domicili. En efectuar una visita d'inspecció, han de comunicar la seua presència a la persona inspeccionada o al seu representant, llevat que consideren que aquesta comunicació pugja perjudicar l'èxit de les seues funcions.

b) Procedir a practicar qualsevol acte d'investigació, examen o prova que consideren necessària per a comprovar que les disposicions legals s'observen correctament.

En particular, podran prendre o traure mostres de substàncies i materials, realitzar mesuraments, obtindre fotografies, vídeos, gravació d'imatges, i alçar croquis i plànols, sempre que es notifique al titular o al seu representant, excepte casos d'urgència, en els quals la notificació es podrà efectuar amb posterioritat.

4. En l'exercici de les seues funcions com a policia judicial genèrica, s'han de limitar a efectuar les primeres diligències de prevenció, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora de la policia judicial i de conformitat amb el que disposa l'article 284 de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

Quan tinguen coneixement de fet que puguen ser constitutius de delictes, els han de posar en coneixement de l'autoritat judicial o del Ministeri Fiscal, a través del procediment que determinen els òrgans en l'estructura dels quals s'integren i de conformitat amb el que disposa la Llei d'Enjudiciament Criminal.

En l'exercici de les funcions a què es referix aquest apartat, els agents forestals han de prestar en tot moment auxili i col·laboració a les forces i cossos de seguretat,

d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat.»

Setanta-u. L'article 61 queda redactat de la manera següent:

«Article 61. *Cooperatives, empreses i indústries forestals.*

1. Les comunitats autònomes crearan registres de cooperatives, empreses i indústries forestals, tant de les empreses que realitzen treballs o aprofitaments forestals a les forests com de les indústries forestals, incloent-hi les de serra, xapa, taulers, pasta, paper i suro; resina, biomassa, olis, pinyó, castanya, bolets i trufes, així com qualsevol altre aprofitament forestal.

2. Es crea el Registre Nacional de Cooperatives, Empreses i Indústries Forestals. Les comunitats autònomes remetraran al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació relativa als assentaments que es produïsquen en els seus registres de conformitat amb l'apartat anterior, a fi d'elaborar i mantindre actualitzat el Registre Nacional.

El Registre Nacional té caràcter informatiu i depén del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, a través de la Direcció General de Desenvolupament Rural i Política Forestal. La seua organització i funcionament s'han d'establir reglamentàriament.

3. Les cooperatives, empreses i indústries forestals facilitaran anualment a les comunitats autònomes, a efectes estadístics, les dades relatives a la seua activitat, en particular, la producció, transformació i comercialització dels seus productes forestals. Aquesta informació s'integrarà en la Informació Forestal Espanyola a través de mecanismes de col·laboració entre el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i els altres òrgans de les administracions competents.»

Setanta-dos. L'article 62 queda redactat de la manera següent:

«Article 62. *Organitzacions interprofessionals de productes forestals.*

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient promourà la creació d'organitzacions interprofessionals en el sector forestal. L'estatut jurídic de les organitzacions interprofessionals dels productes forestals és el que estableixen la Llei 38/1994, de 30 de desembre, reguladora de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries, i la normativa autonòmica sobre la matèria.»

Setanta-tres. L'article 63 queda redactat de la manera següent:

«Article 63. *Disposicions generals.*

1. Els incentius que recullen els articles 64 a 66, quan es financen amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat, s'aplicaran amb prioritat per a les forests ordenades tant de titularitat privada com d'entitats locals, i per a les forests protectores i les catalogades, en els termes que s'establisquen.

2. Les administracions facilitaran el desenvolupament d'instruments basats en el mercat per a abordar eficaçment la conservació i millora dels actius naturals o dels serveis que aquestos presten.

3. S'han d'incentivar preferentment la implantació de projectes d'ordenació, plans dasocràtics o altres instruments de gestió equivalents a les forests privades i públiques no catalogades. Les forests no ordenades incloses en un PORF poden accedir als incentius quan així ho habilite el pla esmentat.

En l'accés a les subvencions per a la prevenció contra incendis forestals, quan es financen amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat, tenen prioritat les forests que es troben ubicades en una zona d'alt risc d'incendi amb un pla de defensa contra incendis vigent, d'acord amb l'article 48.»

Setanta-quatre. L'apartat 2 de l'article 65 queda redactat de la manera següent:

«2. Per a aquests incentius es tindran en compte, entre d'altres, els factors següents:

a) La conservació, restauració i millora de la biodiversitat en ecosistemes i espècies forestals i del paisatge en funció de les mesures específicament adoptades per a aquesta finalitat.

b) La fixació de diòxid de carboni a les forests com a mesura de contribució a la mitigació del canvi climàtic, en funció de la quantitat de carboni fixada en la biomassa forestal de la forest, així com de la valorització energètica de la seua biomassa forestal aprofitable.

c) La conservació dels sòls i del règim hidrològic en les forests com a mesura de lluita contra la desertificació, en funció del grau en què la coberta vegetal i les pràctiques silvícoles contribuïsquen a reduir la pèrdua o degradació del sòl i la millora dels recursos hídrics superficials i subterranis.

d) La millora de la qualitat de l'aire i la disminució de sorolls.»

Setanta-cinc. L'apartat 3 de l'article 65 queda redactat de la manera següent:

«3. Les administracions públiques poden aportar aquests incentius per les vies següents:

a) Subvenció al propietari dels treballs dirigits a la gestió forestal sostenible.

b) Establiment d'una relació contractual amb el propietari o titular de la gestió de la forest, o de qualsevol aprofitament, sempre que estiga planificat.

c) Inversió directa per l'Administració.»

Setanta-sis. Es dona una nova redacció a les lletres a), c), g), h), j), k), l), n), o), i p) de l'article 67, que queden redactades de la manera següent:

«a) El canvi d'ús forestal o la realització d'activitats en contra de l'ús forestal, sense autorització.»

«c) La tala, crema, arrancada o inutilització d'exemplars arboris o arbustius d'espècies forestals, excepte casos excepcionals autoritzats singularment o els previstos i controlats explícitament en el corresponent instrument d'intervenció administrativa d'ordenació, autorització, declaració responsable o notificació i justificats per raons de gestió de la forest.»

«g) L'aforestació o reforestació amb materials de reproducció que incomplisquen els requisits establits en la legislació vigent en aquesta matèria.»

«h) La realització d'aprofitaments forestals sense autorització administrativa o declaració responsable del titular i, en general, la realització de qualsevol activitat no autoritzada o notificada, quan aquests requisits siguen obligatoris, així com l'incompliment de les disposicions que regulen el gaudi dels aprofitaments forestals.»

«j) El pasturatge o la permanència de caps de bestiar a les forests on es trobe prohibit o es realitze en violació de les normes establides a l'efecte per l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.»

«k) El trànsit o la permanència en camins o zones forestals on hi haja prohibició expressa en aquest sentit, o incomplint les condicions que respecte d'això s'establisquen, així com la circulació amb vehicles de motor travessant terrenys fora de carreteres, camins, pistes o qualsevol infraestructura utilitzable amb aquest fi, excepte quan haja sigut autoritzat expressament.»

«l) Qualsevol incompliment greu que afecte el normal desenvolupament de la forest, del contingut dels projectes d'ordenació de forests, plans dasocràtics de forests o plans d'aprofitaments, o altres instruments de gestió equivalents, entre d'altres, els compromisos d'adhesió a models tipus de gestió forestal, així com les

seues corresponents autoritzacions, sense causa tècnica justificada i notificada a l'òrgan forestal de la comunitat autònoma per a la seua aprovació.»

«n) L'abocament o l'abandó no autoritzats de residus, materials o productes de qualsevol naturalesa en terrenys forestals.»

«o) La manifesta falta de col·laboració o l'obstrucció per acció o omissió de les actuacions d'investigació, inspecció i control de les administracions públiques i dels seus agents, en relació amb les disposicions d'aquesta llei i de les seues normes de desplegament.»

«p) L'incompliment de les obligacions d'informació a l'Administració per part dels particulars, així com la seua ocultació o alteració.»

Setanta-set. S'afeg una nova lletra r) a l'article 67, que queda redactada de la manera següent:

«r) L'incompliment de les obligacions imposades pel Reglament (UE) núm. 995/2010, del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre de 2010, pel qual s'estableixen les obligacions dels agents que comercialitzen fusta i productes de la fusta, quant a:

1r. La comercialització de fusta no aprofitada legalment i els seus productes derivats.

2n. L'absència de manteniment i avaluació d'un sistema de diligència deguda, ja siga de manera individual o a través d'una entitat de supervisió.

3r. L'absència de col·laboració amb l'administració competent en els controls realitzats per aquesta.

4t. La no-adopció de mesures correctores expedides, si és el cas, per l'autoritat competent després de la realització del control corresponent.

5é. L'incompliment de l'obligació de traçabilitat i conservació d'aquesta informació a què estan subjectes els comerciants.»

Setanta-huit. L'article 68 queda redactat de la manera següent:

«Article 68. *Classificació de les infraccions.*

1. Són infraccions molt greus:

a) Les infraccions tipificades en els paràgrafs a) a n) de l'article anterior, quan els fets constitutius de la infracció hagen causat a la forest danys amb uns costos de reposició iguals o superiors a 1.000.000 euros o el termini de reparació o restauració dels quals siga superior a 10 anys.

b) La infracció tipificada en el paràgraf ñ) de l'article anterior, quan l'alteració de senyals i fites impedisca determinar sobre el terreny els límits legalment establits.

c) Les infraccions tipificades en el paràgraf r) de l'article anterior, quan el valor de la fusta objecte d'incompliment supere els 200.000 euros.

d) La reincidència, entenent per aquesta que l'infractor haja comés una infracció lleu, greu o molt greu en el termini d'un any si és lleu, dos anys si és greu i cinc anys si és molt greu, a comptar a partir de quan recaiga la resolució sancionadora ferma.

2. Són infraccions greus:

a) Les infraccions tipificades en els paràgrafs a) a n) de l'article anterior, quan els fets constitutius de la infracció hagen causat a la forest danys amb uns costos de reposició iguals o superiors a 10.000 euros i inferiors a 1.000.000 euros, o el termini de reparació o restauració dels quals siga inferior a 10 anys i superior a sis mesos.

b) La infracció tipificada en el paràgraf ñ) de l'article anterior, quan l'alteració de senyals i fites no impedisca identificar els límits reals de la forest pública delimitada.

c) La infracció tipificada en el paràgraf o) de l'article anterior.

d) Les infraccions tipificades en el paràgraf r) de l'article anterior, quan el valor de la fusta objecte d'incompliment siga igual o menor que 200.000 euros però major que 50.000 euros.

e) L'incompliment de les obligacions que recullen els subapartats 2n, 3r, 4t i 5è del paràgraf r) de l'article anterior.

f) La reincidència, entenent per aquesta que l'infractor haja comés una infracció lleu, greu o molt greu en el termini d'un any si és lleu, dos anys si és greu i cinc anys si és molt greu, a comptar a partir de quan recaiga la resolució sancionadora ferma.

3. Són infraccions lleus:

a) Les infraccions tipificades en els paràgrafs a) a n) de l'article anterior quan els fets constitutius de la infracció no hagen causat danys a la forest o quan, si n'han causat, tinguen uns costos de reposició inferiors a 10.000 euros o el termini per a la seua reparació o restauració no siga superior als sis mesos.

b) Les infraccions tipificades en els paràgrafs p) i q) de l'article anterior.

c) Les infraccions tipificades en el paràgraf r) de l'article anterior, quan el valor de la fusta objecte d'incompliment no supere els 50.000 euros.

4. En tots els casos d'infraccions tipificades en el paràgraf r) de l'article anterior, s'aplica com a sanció accessòria el decomís dels béns comercialitzats que constitueixen l'objecte de la infracció, els quals s'han d'alienar per subhasta pública.»

Setanta-nou. L'article 74 queda redactat de la manera següent:

«Article 74. *Quantia de les sancions.*

Les infraccions tipificades en aquest títol seran sancionades amb les multes següents:

a) Les infraccions lleus, de 100 a 1.000 euros.

b) Les infraccions greus, de 1.001 a 100.000 euros.

c) Les infraccions molt greus, de 100.001 a 1.000.000 euros, llevat que l'import de la fusta indegudament comercialitzada, o el doble del cost de reposició del dany causat, siguen superiors al milió d'euros. En aquest cas, la sanció ha de ser equivalent a l'import més alt.»

Huitanta. Se suprimeix la lletra a) de l'article 75.

Huitanta-u. L'apartat 3 de l'article 77 queda redactat de la manera següent:

«3. Així mateix, es pot requerir indemnització en els casos en què el benefici econòmic de l'infractor siga superior a la màxima sanció prevista. Aquesta indemnització ha de ser com a màxim el doble de la quantia del benefici esmentat i, en el cas de forests declarades d'utilitat pública, s'han d'ingressar al fons de millores que regula l'article 38.»

Huitanta-dos. L'apartat 1 de l'article 80 queda redactat de la manera següent:

«1. Les sancions imposades per la comissió de faltes molt greus prescriuen al cap de cinc anys, mentre que les imposades per faltes greus o lleus ho fan als dos anys i a l'any, respectivament.»

Huitanta-tres. L'apartat 1 de la disposició addicional primera queda redactat de la manera següent:

«1. Els consorcis i convenis de repoblació emparats per la legislació que es deroga en la disposició derogatòria única d'aquesta llei continuen vigents fins a la data de la seua finalització, sense perjudi de les possibles pròrrogues pactades en els contractes.»

Huitanta-quatre. La disposició addicional quarta queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quarta. *Ús energètic de la biomassa forestal.*

El Govern elaborarà, en col·laboració amb les comunitats autònomes, una estratègia per al desenvolupament de l'ús energètic de la biomassa forestal, d'acord amb els objectius indicats en el Pla d'Energies Renovables a Espanya.»

Huitanta-cinc. La disposició addicional cinquena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquena. *Societats forestals.*

1. Es defineix com a societat forestal l'agrupació de propietaris de parcel·les susceptibles d'aprofitament forestal que cedeixen a la societat forestal els drets d'ús forestal de forma indefinida o per un termini cert igual o superior a vint anys.

2. També podran pertànyer a la societat forestal altres persones físiques o jurídiques que no siguen titulars, sempre que la seua participació no supere el 49 per cent de les participacions socials.

3. En cas de transmissió de parcel·les s'ha de presumir, llevat de pacte en contra, la subrogació automàtica de la posició de soci del nou titular.

4. Les comunitats autònomes determinaran, en l'àmbit de les seues competències, els requisits addicionals que han de complir aquestes societats, el seu nom i els incentius de què gaudiran.

5. Aquestes societats forestals tenen com a únic objecte social l'explotació i aprofitament en comú de terrenys forestals l'ús dels quals se cedeix a la societat, per a realitzar-lo mitjançant una gestió forestal sostenible.

6. Les societats forestals es regeixen pel text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

7. El règim fiscal especial establert en el capítol VII del títol VII de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre Societats, és aplicable a les operacions de cessió de drets d'ús forestal a què es referix l'apartat 1 d'aquesta disposició a canvi de valors representatius del capital social de la societat forestal adquirent.»

Huitanta-sis. L'apartat 1 de la disposició addicional octava queda redactat de la manera següent:

«1. Es pot establir dret de pas i autoritzar ocupacions temporals en forests del domini públic forestal, motivades per interès de la defensa nacional, de conformitat amb el procediment i els terminis que es determinen.»

Huitanta-set. La disposició addicional desena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional desena. *Introducció en el mercat de fusta i productes derivats de la fusta.*

1. Les administracions públiques cooperaran en l'àmbit de les seues competències per a assegurar la legalitat de la fusta i productes derivats introduïts en el mercat a Espanya, i donar així compliment a la normativa comunitària en aquesta matèria, derivada del Pla sobre Aplicació de les Lleis Forestals, Governança i Comerç de la Unió Europea.

2. En l'àmbit del Reglament (UE) núm. 995/2010, del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre de 2010, pel qual s'estableixen obligacions dels agents que comercialitzen fusta i productes de la fusta, els agents que opten per un sistema

individual per a exercir la diligència deguda han de presentar una declaració responsable davant de l'òrgan autonòmic competent. El contingut mínim d'aquesta declaració responsable s'establirà reglamentàriament. L'omissió de la presentació d'aquesta declaració suposa una infracció lleu als efectes del títol VII.»

Huitanta-huit. La disposició addicional onzena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional onzena. *Avaluació ambiental.*

Sempre que en la present llei alguna activitat, ús o aprofitament estiga sotmesa només a notificació o declaració responsable i l'activitat esmentada estiga sotmesa obligatòriament a avaluació ambiental per la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, o per la legislació d'avaluació ambiental de la comunitat autònoma on s'haja de dur a terme, regeix el que estableixen l'article 9.2 de l'esmentada llei i la resta de preceptes de concordant aplicació.»

Huitanta-nou. S'afeg una nova disposició addicional redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dotzena. *Foment de la indústria forestal.*

Es modifica l'article 5.3 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'Indústria, amb l'addició, entre els objectius dels programes de promoció industrial, d'un de nou amb el contingut següent:

i) El foment de les indústries de transformació de recursos naturals renovables, i específicament les que utilitzen com a matèria primera els recursos forestals.»

Noranta. S'afeg una disposició addicional nova, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tretzena. *Deducció en l'Impost sobre Societats per despeses i inversions de les societats forestals.*

Les societats forestals a les quals es referix la disposició addicional cinquena d'aquesta llei tenen dret a una deducció en la quota íntegra de l'Impost sobre Societats del 10 per cent de les despeses o inversions que realitzen en el període impositiu en la conservació, manteniment, millora, protecció i accés de la forest.

Aquesta deducció estarà sotmesa als límits i les condicions que estableix l'article 39 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre Societats, conjuntament amb les que s'hi assenyalen.»

Noranta-u. La disposició transitòria segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria segona. *Termini per a l'ordenació de forests.*

Les forests que tinguen l'obligació, d'acord amb el que disposa l'article 33, de disposar d'un instrument de gestió forestal, tenen un període de 25 anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei per a dotar-se d'aquest instrument.»

Noranta-dos. La disposició transitòria tercera queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tercera. *Incentius econòmics en forests no ordenades.*

Durant un termini de quinze anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els propietaris de forests no ordenades es poden acollir als incentius a què es refereix l'article 63, i poden ser objecte de subvenció o crèdit l'elaboració del corresponent instrument de gestió forestal. Passat el període esmentat, se'ls ha de denegar d'ofici qualsevol incentiu fins que no es doten d'instrument de gestió o, si és el cas, i tal com preveu l'article 63.3, s'inclouen en un PORF.

Si durant aquest termini es produeix un canvi de propietat, el termini per al nou propietari començarà a comptar a partir del moment de la transmissió.»

Noranta-tres. La disposició transitòria quarta queda redactada de la manera següent:
«Disposició transitòria quarta. *Forests declarades d'utilitat pública amb anterioritat a aquesta llei.*

Als efectes del que preveu l'article 16 i concordants, es consideren inclosos en el Catàleg de Forests d'Utilitat Pública totes les forests declarades d'utilitat pública amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei. »

Noranta-quatre. Se suprimeix la disposició final primera.

Noranta-cinc. L'apartat 3 de la disposició final segona queda redactat com segueix:

«3. Els següents preceptes i disposicions es dicten a l'empara de títols competencials exclusius de l'Estat:

a) Els articles 18, apartats 1 i 2, 19, 22, 25 i 27 bis, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació civil, sense perjudi de la conservació, modificació i desenvolupament per les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allí on n'hi haja.

b) Els articles 18.3 i 18 bis es dicten a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'ordenació dels registres.

c) El capítol I del títol V, excepte l'article 56.1, es dicta a l'empara de l'article 149.1.15a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica.

d) La disposició addicional novena es dicta a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat.»

Disposició addicional primera. *Referències.*

1. Totes les referències que la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests, fa al Ministeri de Medi Ambient i al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, s'han d'entendre substituïdes per la referència al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

2. Totes les referències que la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests, fa a l'«òrgan forestal» o «administració forestal» s'han d'entendre substituïdes per «òrgan competent en matèria forestal».

Disposició addicional segona. *Aplicació de les ajudes directes de la política agrícola comuna a Espanya.*

1. Els pagaments directes establits en l'article 1 del Reglament (UE) núm. 1307/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables als pagaments directes als agricultors en virtut dels règims d'ajuda inclosos en el marc de la Política Agrícola Comuna i pel qual es deroguen els Reglaments (CE) núm. 637/2008 i (CE) núm. 73/2009, del Consell, s'aplicaran d'acord amb criteris comuns establits a escala nacional per a tot el territori.

2. S'habilita el Govern perquè, per via reglamentària desplegue el que establix aquest article, de conformitat amb les previsions del Reglament (UE) núm. 1307/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, pel qual s'estableixen, així com de les previsions aplicables als pagaments directes establides en el Reglament (UE) núm. 1306/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, sobre el finançament, gestió i seguiment de la Política Agrícola Comuna, en particular, les relatives al sistema integrat de gestió i control establert en el capítol II del títol V i al sistema de condicionalitat establert en el títol VI de l'esmentat reglament.

Disposició addicional tercera. *Canvi de denominació del cos d'enginyers agrònoms i del cos d'enginyers de forests.*

El cos d'enginyers agrònoms i el cos d'enginyers de forests, passen a denominar-se cos d'enginyers agrònoms de l'Estat i cos d'enginyers de forests de l'Estat.

Els dos cossos mantenen la seua adscripció orgànica al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, així com la classificació en el subgrup A1 dels establits en l'article 76 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

Disposició addicional quarta. *Caça i pesca.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la participació de les comunitats autònomes, elaborarà una estratègia nacional de gestió cinegètica que constituïska el marc orientatiu i de coordinació per a l'ordenació a escala nacional de l'aprofitament cinegètic. Serà aprovada per la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural i les comunitats autònomes s'hi poden referir en la seua legislació específica.

2. A efectes informatius, es crea el Registre Espanyol d'Infractors de Caça i Pesca. Les comunitats autònomes remetran al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació relativa als assentaments que es produïsqen en els seus corresponents registres d'infractors de caça i pesca, inclosos els relatius a la suspensió i extinció de validesa de les llicències, en particular, els derivats d'infraccions penals i d'un procediment sancionador, d'acord amb el que estableix la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

Disposició addicional cinquena. *Regles d'explotació del transvasament Tajo-Segura.*

1. En funció de les existències conjuntes a Entrepeñas i Buendía al començament de cada mes, s'estableixen els següents nivells mensuals d'acord amb els quals s'acordarà la realització dels transvasaments, amb un màxim anual total de 650 hectòmetres cúbics en cada any hidrològic (600 per al Segura i 50 per al Guadiana):

Nivell 1. Es dóna quan les existències conjuntes a Entrepeñas i Buendía siguen iguals o majors que 1.500 hectòmetres cúbics, o quan les aportacions conjuntes entrants a aquests embassaments en els últims dotze mesos siguen iguals o superiors a 1.000 hectòmetres cúbics. En aquest cas, l'òrgan competent autoritzarà un transvasament mensual de 68 hectòmetres cúbics, fins al màxim anual abans esmentat.

Nivell 2. Es donarà quan les existències conjuntes d'Entrepeñas i Buendía siguen inferiors a 1.500 hectòmetres cúbics, sense arribar als volums previstos en el nivell 3, i les aportacions conjuntes registrades en els últims dotze mesos siguen inferiors a 1.000 hectòmetres cúbics. En aquest cas, l'òrgan competent autoritzarà un transvasament mensual de 38 hectòmetres cúbics, fins al màxim anual abans esmentat.

Nivell 3. De situacions hidrològiques excepcionals, es dóna quan les existències conjuntes a Entrepeñas i Buendía no superen, al començament de cada mes, els valors que siguen determinats pel Pla Hidrològic del Tajo vigent. El Govern, per mitjà del reial decret previst posteriorment en aquest apartat, establirà per al nivell 3 el transvasament màxim mensual que l'òrgan competent podrà autoritzar discrecionalment i de manera motivada, així com els valors mensuals abans esmentats, definitoris del nivell 3, amb l'objectiu únic que s'indica posteriorment.

Nivell 4. Es donarà aquesta situació quan les existències conjuntes a Entrepeñas i Buendía siguen inferiors a 400 hectòmetres cúbics, i en aquest cas no cal aprovar cap transvasament.

Amb l'únic objectiu de dotar de major estabilitat interanual els subministraments, minimitzant la presentació de situacions hidrològiques excepcionals a què es referix el nivell 3, sense modificar en cap cas el màxim anual d'aigua que es pot transvasar, a proposta justificada del ministeri competent en matèria d'aigües, i amb un informe previ

favorable de la Comissió Central d'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura, es poden modificar, mitjançant un reial decret, tant el volum d'existències i el d'aportacions acumulades previstos en el nivell 1 com els volums de transvasament mensual corresponents als nivells 1, 2, 3 i els volums d'existències per a cada mes corresponents al nivell 3. Així mateix, en aquest reial decret es defineixen els criteris de predicció d'aportacions per a l'aplicació de la regla en horitzons plurimensuals.

Als efectes d'afavorir el desenvolupament dels municipis riberencs, s'ha d'explotar el sistema de manera que el volum de transvasament ja autoritzat i pendent d'aplicació es mantinga preferentment en els embassaments de capçalera, abans que en altres emmagatzematges en trànsit o destinació, sempre que l'esmentada explotació siga compatible amb una gestió racional i integrada del sistema conjunt.

Excepte en situacions catastròfiques o d'extrema necessitat degudament motivades, que impedisquen l'enviament d'aigua, si no s'han transvasat en el termini autoritzat els volums aprovats previstos en els nivells 1 i 2, es podran transferir en els tres mesos següents al final del període d'autorització, llevat que es produïska un canvi de nivell.

Els recursos el transvasament dels quals s'haja autoritzat poden ser utilitzats pels seus usuaris al llarg de l'any hidrològic, fins al final d'aquest. En cas que en acabar l'any hidrològic hi haja en la conca receptora algun volum disponible d'aigua transvasada, serà objecte d'una nova distribució, i s'ha de considerar com a recurs aprofitable per als usos del transvasament a què corresponguen l'any hidrològic següent.

Els volums el transvasament dels quals s'haja autoritzat es distribuïran entre abastiments i regadius, en la proporció d'un 25 per cent per a abastiment i el 75 per cent restant per a regadiu, fins al màxim de les seues dotacions anuals, i assegurant sempre almenys 7,5 hectòmetres cúbics/mes per als abastiments urbans.

2. La Comissió Central d'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura autoritza els transvasaments quan es donen les condicions hidrològiques dels nivells 1 i 2, i el ministre que tinga atribuïdes les competències en matèria d'aigua, amb un informe previ d'aquesta comissió, quan es donen les condicions del nivell 3. En el cas dels nivells 1 i 2, l'autorització dels transvasaments té lloc preferentment per semestres, mentre que en el cas del nivell 3, s'efectua preferentment per trimestres, llevat que l'òrgan competent justifique en qualsevol dels nivells la utilització de terminis diferents.

3. Amb caràcter previ a la primera reunió de l'any hidrològic de la Comissió Central d'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura, i en tot cas, abans de la primera autorització del transvasament, exclusivament en els nivells 1 i 2, la Direcció General de l'Aigua elaborarà, per tal que la Comissió Central d'Explotació ho considere als efectes de les autoritzacions, un informe justificatiu de les necessitats hídriques en les zones i abastiments afectes al transvasament Tajo-Segura, que es referirà, per a les zones regables, als cultius planificats i, per als abastiments, a les demandes estimades, així com a les possibilitats de regulació existents per a aquests cabals.

Aquest informe l'ha d'elaborar la Direcció General de l'Aigua a partir de la informació de la planificació hidrològica, i s'ha d'actualitzar semestralment, d'acord amb el que disposa el Reglament de Planificació Hidrològica, sobre seguiment dels plans hidrològics.

Disposició adicional sisena. Camins naturals.

1. Es defineix camí natural com l'itinerari destinat a un ús públic no motoritzat, principalment de vianants i ciclístic, que reuneix els requisits següents:

a) Construït aprofitant itineraris públics preexistents, com ara antics traçats de ferrocarril, vies pecuàries, camins reals o sendes de ribera, entre d'altres.

b) Destinat fonamentalment a la realització d'activitats esportives, culturals i recreatives, com ara el senderisme i el cicloturisme.

c) Localitzat en el medi rural travessant al llarg del seu traçat llocs amb importants qualitats naturals, culturals, paisatgístiques o històriques, servint com a instrument per a la posada en valor d'aquestes qualitats del territori.

d) Que contribuïska al desenvolupament rural a l'afavorir la diversificació econòmica per mitjà d'activitats lligades al nou ús turisticorecreatiu.

e) Identificat amb una marca registrada, amb identitat gràfica i senyalització pròpia. Disposa d'una senyalització normalitzada quant a dimensions, materials, criteris de disseny, tipografia, colors, etc., segons es defineix en el Manual de senyalització de camins naturals, i l'ús dels seus logotips i denominacions està protegit per les marques registrades «Camins naturals» i «Itineraris naturals no motoritzats».

2. La Xarxa Nacional de Camins Naturals ha d'estar integrada pels camins naturals que complisquen els requisits que es definisquen reglamentàriament. Els seus objectius són:

a) Fomentar sistemes de transport respectuosos amb el medi ambient i amb baixa emissió de carboni, i promoure la mobilitat periurbana i interurbana sostenible i, per tant, la qualitat de vida i salut de la població.

b) Desenvolupar el turisme rural, ambiental i cultural.

c) Afavorir el desenvolupament socioeconòmic de la zona d'actuació, per mitjà de la potenciació i diversificació dels recursos econòmics, el foment de l'ocupació i l'assentament de la població en el medi rural.

d) Definir l'estratègia de manteniment i conservació de la Xarxa Nacional de Camins Naturals.

e) Avaluar la demanda dels itineraris per a millorar els traçats ja executats.

3. Els camins naturals inclosos en la Xarxa Nacional de Camins Naturals poden ser:

a) Itineraris de caràcter bàsic: traçats de llarg recorregut, que formen part d'algun dels eixos vertebradors interterritorials i/o transfronterers que es definisquen en el Pla Director de la Xarxa Nacional de Camins Naturals,

b) Itineraris de caràcter secundari: traçats que, sense pertànyer als de caràcter bàsic, poden donar-los continuïtat, permetre la connexió entre camins ja construïts o possibilitar l'accés a llocs d'interés ambiental o cultural.

4. En matèria de camins naturals són competència del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient les funcions següents:

a) Exercir la supervisió i coordinació de la Xarxa Nacional de Camins Naturals.

b) Elaborar el Pla Director de la Xarxa Nacional de Camins Naturals com el seu principal instrument de planificació i desenvolupament, l'aprovació del qual s'ha de fer mitjançant un acord del Consell de Ministres.

c) Decidir sobre la inclusió de nous itineraris en la Xarxa Nacional de Camins Naturals. Així mateix, decidir sobre l'exclusió d'algun d'aquests itineraris.

d) Executar les obres i realitzar el manteniment dels camins naturals promoguts pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

e) Assumir l'execució de les obres dels camins naturals de nova incorporació a la xarxa, excepte acord distint amb les administracions competents.

f) Gestionar la marca registrada «Camins naturals» i «Itineraris naturals no motoritzats».

g) Realitzar el seguiment i l'avaluació de la Xarxa Nacional de Camins Naturals, en particular, pel que fa a l'adequat manteniment dels camins naturals per part de les administracions promotores.

h) Determinar, en col·laboració, si és el cas, amb les administracions competents, el traçat i disseny dels camins naturals a incloure en la xarxa.

i) Afavorir acords per al desenvolupament rural de les zones on es localitzen els camins naturals.

j) Representar Espanya en xarxes internacionals equivalents.

k) Establir el model de funcionament amb la resta de les administracions territorials competents.

5. Els camins naturals podran construir-se a iniciativa del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient o a instància d'altres administracions territorials.

6. En la construcció de camins naturals definits anteriorment com de caràcter bàsic, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot actuar de forma directa, o bé per mitjà de la subscripció dels oportuns convenis de col·laboració amb les administracions territorials afectades per a les obres.

7. Per a executar les actuacions corresponents als traçats definits anteriorment com de caràcter secundari, l'Administració de l'Estat pot instar la declaració d'interés general d'aquests, o bé, utilitzar el procediment ordinari de concessió de subvencions en espècie previst en la Llei 38/2003, per mitjà de la seua tramitació en règim de concurrència competitiva.

8. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot acordar la incorporació d'altres itineraris construïts per altres administracions a la Xarxa Nacional de Camins Naturals.

9. Cal determinar reglamentàriament els requisits i procediments per a l'actuació del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en la construcció de camins naturals de caràcter bàsic i els de caràcter secundari.

Disposició transitòria única. *Règim transitori de la modificació de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional.*

L'aplicació de la disposició addicional tercera de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, reguladora del Pla Hidrològic Nacional, s'ha d'escalonar en el temps d'acord amb les prescripcions següents:

1. La implantació del nou nivell de referència de 400 hectòmetres cúbics per a la definició d'excedents que es poden transvasar a la capçalera del Tajo seguirà un règim transitori, de manera que aquest nou nivell s'assolisca com a màxim en cinc anys de conformitat amb el procediment següent.

2. En la data d'entrada en vigor del nou pla hidrològic del Tajo, elaborat d'acord amb la Directiva Marc de l'Aigua, s'elevàrà el nivell 32 hectòmetres cúbics, i s'anirà elevat en escalons addicionals de 32 hectòmetres cúbics el dia 1 de gener de cada any successiu, fins a aconseguir els 400 hectòmetres cúbics finals. Igualment, la corba de definició de situacions hidrològiques excepcionals vigent s'anirà elevat de forma escalonada i simultània als seus corresponents nivells de referència, fins a aconseguir la corba final.

3. Si en l'inici o en qualsevol moment del període transitori s'aconsegueix un nivell d'existències embassades de 900 hectòmetres cúbics, tant el nou nivell de referència de 400 hectòmetres cúbics com la corba de condicions excepcionals entrarien en vigor de manera immediata.

4. La Comissió Central d'Explotació de l'Aqüeducte Tajo-Segura vetlarà per l'aplicació d'aquests criteris i resoldrà les incidències que puguen plantejar-se en el període de transició.

Disposició derogatòria.

1. Queda derogada la disposició addicional primera de la Llei 11/2005, de 22 de juny, per la qual es modifica la Llei 10/2001, de 5 de juliol de 2001, del Pla Hidrològic Nacional.

2. Es manté en vigor el Reial Decret 773/2014, de 12 de setembre, pel qual s'aproven diverses normes reguladores del transvasament per l'aqüeducte Tajo-Segura.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 52/1980, de 16 d'octubre, de règim econòmic de l'explotació de l'aqüeducte Tajo-Segura.*

Es modifica l'últim paràgraf de la disposició addicional primera de la Llei 52/1980, de 16 d'octubre, de règim econòmic de l'explotació de l'aqüeducte Tajo-Segura, que passa a tindre la redacció següent:

«En canvi, si es produeixen pèrdues inferiors, els recursos addicionals generats s'han de distribuir en un setanta per cent per a regadiu, en proporció a les zones regables esmentades, mentre que el trenta per cent restant s'assignarà per a abastiments de la província d'Almeria.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional.*

U. Es modifica la disposició addicional tercera, que passa a tindre la redacció següent:

«Quant a les transferències d'aigua aprovades des de la capçalera del Tajo, es consideren aigües excedentàries totes aquelles existències embassades en el conjunt d'Entrepeñas-Buendía que superen els 400 hectòmetres cúbics. Per davall d'aquesta xifra no es podran efectuar transvasaments en cap cas.

Aquest volum mínim es pot revisar en el futur d'acord amb les variacions efectives que experimenten les demandes de la conca del Tajo, d'acord amb els principis d'eficiència i sostenibilitat, de manera que se'n garantisca en tot cas el caràcter preferent, i s'assegure que les transferències des de capçalera mai puguin suposar un límit o impediment per al desenvolupament natural de la conca.»

Dos. S'introdueix una nova disposició addicional quinzena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional quinzena.

Es portaran a terme amb caràcter d'urgència, i d'acord amb criteris de viabilitat, les obres previstes en l'annex al Pla Hidrològic Nacional que encara no hagen executat i que permeten a Castella-la Manxa utilitzar la infraestructura del transvasament Tajo-Segura, així com els recursos corresponents que tinga assignats i reservats.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal en matèria d'actuacions sanitàries en espècies cinegètiques.*

S'afegeix un article 16 bis a la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, que queda redactat com segueix:

«Article 16 bis. *Actuacions sanitàries en espècies cinegètiques.*

Amb l'objectiu d'assegurar el bon estat sanitari de les espècies cinegètiques i per a evitar la transmissió de malalties entre aquestes o al bestiar domèstic:

1. Totes les explotacions productores d'espècies cinegètiques han de complir els requisits sanitaris que legalment s'establisquen. Així mateix, el moviment d'animals procedents d'aquestes explotacions s'ha de regular reglamentàriament.

2. Cal establir reglamentàriament els requisits de sanitat animal que han de complir els diferents terrenys tant d'aprofitament cinegètic com de règim especial que recull el títol II. Aquests requisits inclouen, en especial, els sistemes de vigilància per a detectar la presència de malalties i les actuacions que en el cas de risc de transmissió han d'abordar tant les administracions competents com els responsables o gestors dels terrenys.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 5/2013, d'11 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.*

Es modifica la disposició final segona de la Llei 5/2013, d'11 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació,

i la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final segona. *Autorització per a elaborar un text refós en matèria de prevenció i control integrats de la contaminació.*

S'autoritza el Govern per a elaborar i aprovar, abans del 31 de desembre de 2016, un text refós en el qual s'integren, degudament regularitzades, aclarides i harmonitzades la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i les disposicions en matèria d'emissions industrials contingudes en normes amb rang de llei.»

Disposició final cinquena. *Impacte pressupostari.*

Les mesures incloses en aquesta norma suposaran cap cost i es duran a terme amb els mitjans personals, materials i tècnics disponibles sense increment de dotacions, retribucions o d'altres despeses de personal al servei de l'Administració General de l'Estat.

Disposició final sexta. *Habilitació competencial.*

Les disposicions addicionals segona i quarta es dicten a l'empara dels títols competencials exclusius de l'Estat previstos en l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència sobre bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

La disposició final tercera es dicta a l'empara del títol competencial exclusiu de l'Estat previst en l'article 149.1.13a, 16a i 23a de la Constitució, que reserven a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, bases i coordinació general de la sanitat i legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

La disposició addicional sexta es dicta a l'empara del títol competencial exclusiu de l'Estat previst en l'article 149.1.23a de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència exclusiva en legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

La disposició addicional cinquena, la disposició transitòria única, la disposició derogatòria i les disposicions finals primera i segona es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.22a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discórreguen per més d'una comunitat autònoma.

Disposició final sèptima. *Entrada en vigor de la llei.*

Aquesta llei entrarà en vigor als tres mesos de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen aquesta llei i que la facen complir.

Madrid, 20 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY